

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών (4. Aṅguttara Nikāya)

03. Το βιβλίο των τριών (03. Tikaṇipāṭapāḷi)

1. Η πρώτη πεντηκοντάδα (1. Paṭhamapaṇṇāsakaṃ)

[AN 3.1-50, PTS 1.101-1.155]

PaliVerse

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών

03. Το βιβλίο των τριών

Τιμή στον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο

Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών

Το βιβλίο των τριών

1. Η πρώτη πεντηκοντάδα

1. Το κεφάλαιο για τους ανόητους

1. Η ομιλία για τον φόβο

1. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί». «Σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Όποιοι κίνδυνοι εγείρονται, μοναχοί, όλοι αυτοί εγείρονται από τον αδαή, όχι από τον σοφό. Όποιες συμφορές εγείρονται, όλες αυτές εγείρονται από τον αδαή, όχι από τον σοφό. Όποιες δυσκολίες εγείρονται, όλες αυτές εγείρονται από τον αδαή, όχι από τον σοφό. Όπως, μοναχοί, φωτιά που ξεκίνησε από καλύβα από καλάμια ή από καλύβα από άχυρα καίει ακόμα και πολυώροφα σπίτια επιχρισμένα εσωτερικά και εξωτερικά, προστατευμένα από τον άνεμο, με σύρτες κλεισμένους, με παράθυρα κλειστά· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιοι κίνδυνοι εγείρονται, όλοι αυτοί εγείρονται από τον αδαή, όχι από τον σοφό. Όποιες συμφορές εγείρονται, όλες αυτές εγείρονται από τον αδαή, όχι από τον σοφό. Όποιες δυσκολίες εγείρονται, όλες αυτές εγείρονται από τον αδαή, όχι από τον σοφό.

Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ο αδαής έχει κίνδυνο, ο σοφός δεν έχει κίνδυνο. Ο αδαής έχει συμφορά, ο σοφός δεν έχει συμφορά. Ο αδαής έχει δυσκολία, ο σοφός δεν έχει δυσκολία. Δεν υπάρχει, μοναχοί, κίνδυνος από τον σοφό, δεν υπάρχει συμφορά από τον σοφό, δεν υπάρχει δυσκολία από τον σοφό.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι -'εκείνες τις τρεις ιδιότητες με τις οποίες προικισμένος ο αδαής πρέπει να γίνει γνωστός, αποφεύγοντας εκείνες τις τρεις ιδιότητες, εκείνες τις τρεις ιδιότητες με τις οποίες προικισμένος ο σοφός πρέπει να γίνει γνωστός, αναλαμβάνοντας εκείνες τις τρεις ιδιότητες θα ακολουθούμε'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τα χαρακτηριστικά ενός μεγάλου ανθρώπου

2. «Ο αδαής χαρακτηρίζεται από την πράξη, μοναχοί, ο σοφός χαρακτηρίζεται από την πράξη, η σοφία λάμπει μέσα από την ιστορία ζωής. Προικισμένος με τρεις ιδιότητες, μοναχοί, ο αδαής πρέπει να γίνει γνωστός. Με ποιες τρεις; Με την κακή

σωματική συμπεριφορά, με την κακή λεκτική συμπεριφορά, με την κακή νοητική συμπεριφορά. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ο αδαής πρέπει να γίνει γνωστός.

«Προικισμένος με τρεις ιδιότητες, μοναχοί, ο σοφός πρέπει να γίνει γνωστός. Με ποιες τρεις; Με την καλή σωματική συμπεριφορά, με την καλή λεκτική συμπεριφορά, με την καλή νοητική συμπεριφορά. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ο σοφός πρέπει να γίνει γνωστός.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'εκείνες τις τρεις ιδιότητες με τις οποίες προικισμένος ο αδαής πρέπει να γίνει γνωστός, αποφεύγοντας εκείνες τις τρεις ιδιότητες, εκείνες τις τρεις ιδιότητες με τις οποίες προικισμένος ο σοφός πρέπει να γίνει γνωστός, αναλαμβάνοντας εκείνες τις τρεις ιδιότητες θα ακολουθούμε'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον στοχασμό

3. «Αυτά τα τρία, μοναχοί, είναι τα χαρακτηριστικά του αδαούς, τα σημάδια του αδαούς, οι βιογραφίες του αδαούς. Ποια τρία; Εδώ, μοναχοί, ο αδαής σκέφτεται κακές σκέψεις και μιλάει προσβλητικά και κάνει ανάρμοστες πράξεις. Αν, μοναχοί, ο αδαής δεν σκεφτόταν κακές σκέψεις και δεν μιλούσε προσβλητικά και δεν έκανε ανάρμοστες πράξεις, πώς θα τον γνώριζαν οι σοφοί - 'αυτός ο σεβάσμιος είναι αδαής, ανάρμοστο άτομο'; Επειδή όμως, μοναχοί, ο αδαής σκέφτεται κακές σκέψεις και μιλάει προσβλητικά και κάνει ανάρμοστες πράξεις, για αυτό τον γνωρίζουν οι σοφοί - 'αυτός ο σεβάσμιος είναι αδαής, ανάρμοστο άτομο'. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τρία χαρακτηριστικά του αδαούς, τα σημάδια του αδαούς, οι βιογραφίες του αδαούς.

«Αυτά τα τρία, μοναχοί, είναι τα χαρακτηριστικά του σοφού, τα σημάδια του σοφού, οι βιογραφίες του σοφού. Ποια τρία; Εδώ, μοναχοί, ο σοφός σκέφτεται καλές σκέψεις και μιλάει καλά και κάνει καλές πράξεις. Αν, μοναχοί, ο σοφός δεν σκεφτόταν καλές σκέψεις και δεν μιλούσε καλά και δεν έκανε καλές πράξεις, πώς θα τον γνώριζαν οι σοφοί - 'αυτός ο σεβάσμιος είναι σοφός, ενάρετο άτομο'; Επειδή όμως, μοναχοί, ο σοφός σκέφτεται καλές σκέψεις και μιλάει καλά και κάνει καλές πράξεις, για αυτό τον γνωρίζουν οι σοφοί - 'αυτός ο σεβάσμιος είναι σοφός, ενάρετο άτομο'. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τρία χαρακτηριστικά του σοφού, τα σημάδια του σοφού, οι βιογραφίες του σοφού. Γι' αυτό... Τρίτη.

4. Η ομιλία για την παράβαση

4. «Προικισμένος με τρεις ιδιότητες, μοναχοί, ο αδαής πρέπει να γίνει γνωστός. Με ποιες τρεις; Δεν βλέπει το σφάλμα ως σφάλμα, βλέποντας το σφάλμα ως σφάλμα δεν επανορθώνει σύμφωνα με τη Διδασκαλία, και όταν κάποιος άλλος εξομολογείται το σφάλμα δεν το δέχεται σύμφωνα με τη Διδασκαλία. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ο αδαής πρέπει να γίνει γνωστός.

«Προικισμένος με τρεις ιδιότητες, μοναχοί, ο σοφός πρέπει να γίνει γνωστός. Με ποιες τρεις; Βλέπει το σφάλμα ως σφάλμα, βλέποντας το σφάλμα ως σφάλμα επανορθώνει σύμφωνα με τη Διδασκαλία, και όταν κάποιος άλλος εξομολογείται το σφάλμα το δέχεται σύμφωνα με τη Διδασκαλία. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ο σοφός πρέπει να γίνει γνωστός. Γι' αυτό... Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τον ασύνετο

5. «Προικισμένος με τρεις ιδιότητες, μοναχοί, ο αδαής πρέπει να γίνει γνωστός. Με ποιες τρεις; Θέτει ερώτηση ασύνετα, απαντά σε ερώτηση ασύνετα, και όταν κάποιος άλλος απαντά σε ερώτηση συνετά με συνεκτικές προτάσεις και φρασεολογία, ομαλές και κατάλληλες, δεν χαίρεται μαζί του. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ο αδαής πρέπει να γίνει γνωστός.

«Προικισμένος με τρεις ιδιότητες, μοναχοί, ο σοφός πρέπει να γίνει γνωστός. Με ποιες τρεις; Θέτει ερώτηση συνετά, απαντά σε ερώτηση συνετά, και όταν κάποιος άλλος απαντά σε ερώτηση συνετά με συνεκτικές προτάσεις και φρασεολογία, ομαλές και κατάλληλες, χαίρεται μαζί του. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ο σοφός πρέπει να γίνει γνωστός. Γι' αυτό... Πέμπτο.

6. Η ομιλία για το φάυλο

6. «Προικισμένος με τρεις ιδιότητες, μοναχοί, ο αδαής πρέπει να γίνει γνωστός. Με ποιες τρεις; Με φάυλη σωματική πράξη, με φάυλη λεκτική πράξη, με φάυλη νοητική πράξη. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ο αδαής πρέπει να γίνει γνωστός.

«Προικισμένος με τρεις ιδιότητες, μοναχοί, ο σοφός πρέπει να γίνει γνωστός. Με ποιες τρεις; Με καλή σωματική πράξη, με καλή λεκτική πράξη, με καλή νοητική πράξη. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ο σοφός πρέπει να γίνει γνωστός. Γι' αυτό... Έκτο.

7. Η ομιλία για το αξιόμεμπτο

7. «Προικισμένος με τρεις ιδιότητες, μοναχοί, ο αδαής πρέπει να γίνει γνωστός. Με ποιες τρεις; Με σφαλερή σωματική πράξη, με σφαλερή λεκτική πράξη, με σφαλερή νοητική πράξη... κ.λπ... με ασφαλή σωματική πράξη, με ασφαλή λεκτική πράξη, με ασφαλή νοητική πράξη... κ.λπ... Έβδομη.

8. Η ομιλία για το επιβλαβές

8. «Προικισμένος με τρεις ιδιότητες, μοναχοί, ο αδαής πρέπει να γίνει γνωστός. Με ποιες τρεις; Με κακόβουλη σωματική πράξη, με κακόβουλη λεκτική πράξη, με κακόβουλη νοητική πράξη... κ.λπ... με μη κακόβουλη σωματική πράξη, με μη κακόβουλη λεκτική πράξη, με μη κακόβουλη νοητική πράξη. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ο σοφός πρέπει να γίνει γνωστός.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'εκείνες τις τρεις ιδιότητες με τις οποίες προικισμένος ο αδαής πρέπει να γίνει γνωστός, αποφεύγοντας εκείνες τις τρεις ιδιότητες, εκείνες τις τρεις ιδιότητες με τις οποίες προικισμένος ο σοφός πρέπει να γίνει γνωστός, αναλαμβάνοντας εκείνες τις τρεις ιδιότητες θα ακολουθούμε'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τον τραυματισμένο

9. «Προικισμένος με τρεις ιδιότητες, μοναχοί, ένας αδαής, άπειρος, ανάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του πληγωμένο και βλαμμένο, και έχει σφάλμα και είναι επικρίσιμος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιόμεμπτη πράξη. Με ποιες τρεις; Με την κακή σωματική συμπεριφορά, με την κακή λεκτική συμπεριφορά, με την κακή νοητική συμπεριφορά. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος

ένας αδαής, άπειρος, ανάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του πληγωμένο και βλαμμένο, και έχει σφάλμα και είναι επικρίσιμος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιόμεικτη πράξη.

«Προικισμένος με τρεις ιδιότητες, μοναχοί, ένας σοφός, ικανός, ενάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του απλήγωτο και αβλαβή, και είναι χωρίς σφάλμα και ανεπίκριτος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιόπαινη πράξη. Με ποιες τρεις; Με την καλή σωματική συμπεριφορά, με την καλή λεκτική συμπεριφορά, με την καλή νοητική συμπεριφορά. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας σοφός, ικανός, ενάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του απλήγωτο και αβλαβή, και είναι χωρίς σφάλμα και ανεπίκριτος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιόπαινη πράξη». Ένατη.

10. Η ομιλία για τους ρύπους

10. «Προικισμένος με τρεις ιδιότητες, μοναχοί, χωρίς να εγκαταλείψει τρεις ακαθαρσίες, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Με ποιες τρεις; Είναι ανήθικος, και η ακαθαρσία της ανηθικότητας δεν έχει εγκαταλειφθεί από αυτόν· είναι ζηλόφθονος, και η ακαθαρσία της ζήλιας δεν έχει εγκαταλειφθεί από αυτόν· είναι τσιγκούνης, και η ακαθαρσία της τσιγκουνιάς δεν έχει εγκαταλειφθεί από αυτόν. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος, χωρίς να εγκαταλείψει αυτές τις τρεις ακαθαρσίες, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένος με τρεις ιδιότητες, μοναχοί, εγκαταλείποντας τρεις ακαθαρσίες, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Με ποιες τρεις; Είναι ηθικός, και η ακαθαρσία της ανηθικότητας έχει εγκαταλειφθεί από αυτόν· είναι χωρίς ζήλια, και η ακαθαρσία της ζήλιας έχει εγκαταλειφθεί από αυτόν· είναι γενναιόδωρος, και η ακαθαρσία της τσιγκουνιάς έχει εγκαταλειφθεί από αυτόν. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος, εγκαταλείποντας αυτές τις τρεις ακαθαρσίες, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Δέκατη.

Το κεφάλαιο Μπάλα, πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Φόβος, χαρακτηριστικό, σκεπτόμενος, και σφάλμα και ασύνετα·
Φάυλο και επιλήψιμο, βλαβερό, πληγωμένο και ακαθαρσία.

2. Το κεφάλαιο για τον αμαξοποιό

1. Η ομιλία για τον διάσημο

11. «Προικισμένος με τρεις ιδιότητες, μοναχοί, ένας γνωστός μοναχός ασκεί προς βλάβη του πλήθους, προς δυστυχία του πλήθους, προς συμφορά, προς βλάβη και οδύνη θεών και ανθρώπων. Με ποιες τρεις; Παρακινεί σε απρεπή σωματική πράξη, παρακινεί σε απρεπή λεκτική πράξη, παρακινεί σε απρεπείς νοητικές καταστάσεις. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας γνωστός μοναχός ασκεί προς βλάβη του πλήθους, προς δυστυχία του πλήθους, προς συμφορά, προς βλάβη και οδύνη θεών και ανθρώπων.

«Προικισμένος με τρεις ιδιότητες, μοναχοί, ένας γνωστός μοναχός ασκεί για την

ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων. Με ποιες τρεις; Παρακινεί σε πρόπουσα σωματική πράξη, παρακινεί σε πρόπουσα λεκτική πράξη, παρακινεί σε πρόπουσες νοητικές καταστάσεις. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας γνωστός μοναχός ασκεί για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τα πράγματα που πρέπει να θυμόμαστε

12. «Αυτά τα τρία, μοναχοί, είναι αξιομνημόνευτα για όλη τη ζωή ενός βασιλιά της πολεμικής κάστας που έχει χριστεί στην κορυφή του κεφαλιού. Ποια τρία; Σε όποια περιοχή, μοναχοί, ένας βασιλιάς της πολεμικής κάστας που έχει χριστεί στην κορυφή του κεφαλιού γεννήθηκε. Αυτό, μοναχοί, είναι το πρώτο αξιομνημόνευτο για όλη τη ζωή ενός βασιλιά της πολεμικής κάστας που έχει χριστεί στην κορυφή του κεφαλιού.

«Επιπλέον, μοναχοί, σε όποια περιοχή ένας βασιλιάς της πολεμικής κάστας χρίστηκε στην κορυφή του κεφαλιού. Αυτό, μοναχοί, είναι το δεύτερο αξιομνημόνευτο για όλη τη ζωή ενός βασιλιά της πολεμικής κάστας που έχει χριστεί στην κορυφή του κεφαλιού.

«Επιπλέον, μοναχοί, σε όποια περιοχή ένας βασιλιάς της πολεμικής κάστας που έχει χριστεί στην κορυφή του κεφαλιού, αφού κέρδισε τη μάχη, ως νικητής της μάχης, κατοικεί σε εκείνο ακριβώς το πεδίο της μάχης. Αυτό, μοναχοί, είναι το τρίτο αξιομνημόνευτο για όλη τη ζωή ενός βασιλιά της πολεμικής κάστας που έχει χριστεί στην κορυφή του κεφαλιού. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τρία αξιομνημόνευτα για όλη τη ζωή ενός βασιλιά της πολεμικής κάστας που έχει χριστεί στην κορυφή του κεφαλιού.

«Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, αυτά τα τρία είναι αξιομνημόνευτα για όλη τη ζωή ενός μοναχού. Ποια τρία; Σε όποια περιοχή, μοναχοί, ένας μοναχός, αφού ξύρισε τα μαλλιά και τα γένια του και ντύθηκε με ώχρινα ρούχα, αναχώρησε από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Αυτό, μοναχοί, είναι το πρώτο αξιομνημόνευτο για όλη τη ζωή ενός μοναχού.

«Επιπλέον, μοναχοί, σε όποια περιοχή ένας μοναχός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος', κατανοεί όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου', κατανοεί όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου', κατανοεί όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου'. Αυτό, μοναχοί, είναι το δεύτερο αξιομνημόνευτο για όλη τη ζωή ενός μοναχού.

«Επιπλέον, μοναχοί, σε όποια περιοχή ένας μοναχός, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει. Αυτό, μοναχοί, είναι το τρίτο αξιομνημόνευτο για όλη τη ζωή ενός μοναχού. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τρία αξιομνημόνευτα για όλη τη ζωή ενός μοναχού». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για την προσδοκία

13. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τρία άτομα στον κόσμο. Ποιοι τρεις; Αυτός χωρίς επιθυμία, αυτός με επιθυμία, αυτός που έχει ξεπεράσει την επιθυμία. Και ποιο, μοναχοί, είναι το άτομο χωρίς επιθυμία; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο έχει γεννηθεί σε χαμηλή οικογένεια, σε οικογένεια παρία ή σε οικογένεια καλαθοπλεκτών ή σε οικογένεια κυνηγών ή σε οικογένεια αμαξοποιών ή σε οικογένεια σκουπιδιάρηδων, φτωχή, με λίγη τροφή και ρόφημα, με δύσκολη διαβίωση, όπου με δυσκολία αποκτάται τροφή και ένδυμα. Και αυτός είναι άσχημος, δυσθέατος, νάνος, με πολλές ασθένειες, τυφλός ή κουλός ή χωλός ή παράλυτος, μη αποδέκτης τροφής, ροφήματος, ενδύματος, οχήματος, στεφανιών, αρωμάτων και αλοιφών, κρεβατιού, καταλύματος και φωτισμού. Αυτός ακούει: «Ο τάδε λοιπόν πολεμιστής χρίστηκε από τους πολεμιστές με τη χρίση της πολεμικής κάστας». Σε αυτόν δεν έρχεται η σκέψη: «Πότε άραγε κι εμένα οι πολεμιστές θα με χρίσουν με τη χρίση της πολεμικής κάστας!» Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το άτομο χωρίς επιθυμία.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το άτομο με επιθυμία; Εδώ, μοναχοί, ο πρωτότοκος γιος ενός βασιλιά της πολεμικής κάστας που έχει χριστεί στην κορυφή του κεφαλιού είναι άξιος για χρίση, αχρίστος, έχοντας φτάσει σε ωριμότητα. Αυτός ακούει: «Ο τάδε λοιπόν πολεμιστής χρίστηκε από τους πολεμιστές με τη χρίση της πολεμικής κάστας». Αυτός σκέφτεται: «Πότε άραγε κι εμένα οι πολεμιστές θα με χρίσουν με τη χρίση της πολεμικής κάστας!» Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το άτομο με επιθυμία.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το άτομο που έχει ξεπεράσει την επιθυμία; Εδώ, μοναχοί, είναι βασιλιάς της πολεμικής κάστας χρισμένος στην κορυφή του κεφαλιού. Αυτός ακούει: «Ο τάδε λοιπόν πολεμιστής χρίστηκε από τους πολεμιστές με τη χρίση της πολεμικής κάστας». Σε αυτόν δεν έρχεται η σκέψη: «Πότε άραγε κι εμένα οι πολεμιστές θα με χρίσουν με τη χρίση της πολεμικής κάστας!» Για ποιο λόγο; Διότι, μοναχοί, η επιθυμία για χρίση που είχε πριν όταν ήταν αχρίστος, αυτή έχει καταπραυνθεί. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το άτομο που έχει ξεπεράσει την επιθυμία. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τρία άτομα που υπάρχουν στον κόσμο.

«Ακριβώς έτσι, μοναχοί, υπάρχουν αυτά τα τρία άτομα μεταξύ των μοναχών. Ποιοι τρεις; Αυτός χωρίς επιθυμία, αυτός με επιθυμία, αυτός που έχει ξεπεράσει την επιθυμία. Και ποιο, μοναχοί, είναι το άτομο χωρίς επιθυμία; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι ανήθικος, κακόβουλου χαρακτήρα, ακάθατος, με ύποπτη συμπεριφορά, με συγκαλυμμένες πράξεις, μη ασκητής που ισχυρίζεται ότι είναι ασκητής, μη ασκούμενος την άγια ζωή που ισχυρίζεται ότι ασκεί την άγια ζωή, εσωτερικά σάπιος, διαβρωμένος, γεμάτος ακαθαρσίες. Αυτός ακούει: «Ο τάδε λοιπόν μοναχός, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει». Σε αυτόν δεν έρχεται η σκέψη: «Πότε άραγε κι εγώ, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, θα παραμένω!» Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το άτομο χωρίς επιθυμία.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το άτομο με επιθυμία; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ηθικός, καλού χαρακτήρα. Αυτός ακούει ότι με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην

παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει. Αυτός σκέφτεται: «Πότε άραγε κι εγώ, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, θα παραμένω!» Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το άτομο με επιθυμία.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το άτομο που έχει ξεπεράσει την επιθυμία; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι Άξιος, αυτός που έχει εξάλειψει τις νοητικές διαφθορές. Αυτός ακούει: «Ο τάδε λοιπόν μοναχός, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει». Σε αυτόν δεν έρχεται η σκέψη: "Πότε άραγε κι εγώ με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών... κ.λπ... έχοντας πραγματοποιήσει, έχοντας επιτύχει, θα παραμένω!" Για ποιο λόγο; Η ελπίδα για απελευθέρωση που είχε πριν, μοναχοί, όταν ήταν μη απελευθερωμένος, αυτή έχει καταπραυνθεί. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το άτομο που έχει ξεπεράσει την επιθυμία. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τρία άτομα που υπάρχουν και βρίσκονται μεταξύ των μοναχών.» Τρίτη.

4. Η ομιλία για τον παγκόσμιο μονάρχη

14. «Ακόμη και αυτός, μοναχοί, ο βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης, δίκαιος, βασιλιάς της δικαιοσύνης, ακόμη και αυτός δεν περιστρέφει τον τροχό χωρίς βασιλιά». Όταν αυτό ειπώθηκε, κάποιος μοναχός είπε στον Ευλογημένο: «Ποιος όμως, σεβάσμιε κύριε, είναι ο βασιλιάς του βασιλιά παγκόσμιου μονάρχη, δίκαιου, βασιλιά της δικαιοσύνης;» «Η Διδασκαλία, μοναχέ», είπε ο Ευλογημένος - «Εδώ, μοναχέ, ο βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης, δίκαιος, βασιλιάς της δικαιοσύνης, στηριζόμενος στη Διδασκαλία, τιμώντας τη Διδασκαλία, σεβόμενος τη Διδασκαλία, υποκλινόμενος στη Διδασκαλία, έχοντας τη Διδασκαλία ως σημαία, έχοντας τη Διδασκαλία ως έμβλημα, έχοντας τη Διδασκαλία ως αυθεντία, κανονίζει δίκαιη προστασία, ασφάλεια και φύλαξη για τους ανθρώπους του παλατιού».

«Επιπλέον, μοναχέ, ο βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης, δίκαιος, βασιλιάς της δικαιοσύνης, στηριζόμενος στη Διδασκαλία, τιμώντας τη Διδασκαλία, σεβόμενος τη Διδασκαλία, υποκλινόμενος στη Διδασκαλία, έχοντας τη Διδασκαλία ως σημαία, έχοντας τη Διδασκαλία ως έμβλημα, έχοντας τη Διδασκαλία ως αυθεντία, κανονίζει δίκαιη προστασία, ασφάλεια και φύλαξη για τους ευγενείς της πολεμικής κάστας, για τους υποτελείς, για το στρατιωτικό σώμα, για τους βραχμάνους και τους οικοδεσπότες, για τους κατοίκους των πόλεων και της υπαίθρου, για τους ασκητές και βραχμάνους, για τα ζώα και τα πτηνά. Αυτός λοιπόν, μοναχέ, ο βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης, δίκαιος, βασιλιάς της δικαιοσύνης, στηριζόμενος στη Διδασκαλία, τιμώντας τη Διδασκαλία, σεβόμενος τη Διδασκαλία, υποκλινόμενος στη Διδασκαλία, έχοντας τη Διδασκαλία ως σημαία, έχοντας τη Διδασκαλία ως έμβλημα, έχοντας τη Διδασκαλία ως αυθεντία, αφού κανόνισε δίκαιη προστασία, ασφάλεια και φύλαξη για τους ανθρώπους του παλατιού, αφού κανόνισε δίκαιη προστασία, ασφάλεια και φύλαξη για τους ευγενείς της πολεμικής κάστας, για τους υποτελείς, για το στρατιωτικό σώμα, για τους βραχμάνους και τους οικοδεσπότες, για τους κατοίκους των πόλεων και της υπαίθρου, για τους ασκητές και βραχμάνους, για τα ζώα και τα πτηνά, με τη Διδασκαλία περιστρέφει τον τροχό. Αυτός ο τροχός είναι μη αναστρέψιμος από οποιονδήποτε ανθρώπινο αντίπαλο εχθρό.

«Ακριβώς έτσι, μοναχέ, ο Τατχάγκατα, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, δίκαιος, βασιλιάς της δικαιοσύνης, στηριζόμενος στη Διδασκαλία, τιμώντας τη Διδασκαλία, σεβόμενος τη Διδασκαλία, υποκλινόμενος στη Διδασκαλία, έχοντας τη Διδασκαλία ως σημαία, έχοντας τη Διδασκαλία ως έμβλημα, έχοντας τη Διδασκαλία ως αυθεντία, κανονίζει δίκαιη προστασία, ασφάλεια και φύλαξη σχετικά με τη σωματική πράξη - 'τέτοιου είδους σωματική πράξη πρέπει να ακολουθείται, τέτοιου είδους σωματική πράξη δεν πρέπει να ακολουθείται'».

«Επιπλέον, μοναχέ, ο Τατχάγκατα, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, δίκαιος, βασιλιάς της δικαιοσύνης, στηριζόμενος στη Διδασκαλία, τιμώντας τη Διδασκαλία, σεβόμενος τη Διδασκαλία, υποκλινόμενος στη Διδασκαλία, έχοντας τη Διδασκαλία ως σημαία, έχοντας τη Διδασκαλία ως έμβλημα, έχοντας τη Διδασκαλία ως αυθεντία, κανονίζει δίκαιη προστασία, ασφάλεια και φύλαξη σχετικά με τη λεκτική πράξη - 'τέτοιου είδους λεκτική πράξη πρέπει να ακολουθείται, τέτοιου είδους λεκτική πράξη δεν πρέπει να ακολουθείται'... κ.λπ... σχετικά με τη νοητική πράξη - 'τέτοιου είδους νοητική πράξη πρέπει να ακολουθείται, τέτοιου είδους νοητική πράξη δεν πρέπει να ακολουθείται'».

«Αυτός λοιπόν, μοναχέ, ο Τατχάγκατα, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, δίκαιος, βασιλιάς της δικαιοσύνης, στηριζόμενος στη Διδασκαλία, τιμώντας τη Διδασκαλία, σεβόμενος τη Διδασκαλία, υποκλινόμενος στη Διδασκαλία, έχοντας τη Διδασκαλία ως σημαία, έχοντας τη Διδασκαλία ως έμβλημα, έχοντας τη Διδασκαλία ως αυθεντία, αφού κανόνισε δίκαιη προστασία, ασφάλεια και φύλαξη σχετικά με τη σωματική πράξη, αφού κανόνισε δίκαιη προστασία, ασφάλεια και φύλαξη σχετικά με τη λεκτική πράξη, αφού κανόνισε δίκαιη προστασία, ασφάλεια και φύλαξη σχετικά με τη νοητική πράξη, με τη Διδασκαλία θέτει σε κίνηση τον ανυπέρβλητο τροχό της Διδασκαλίας. Αυτός ο τροχός είναι μη αναστρέψιμος από κανέναν ασκητή ή βραχμάνο ή θεό ή Μάρα ή Βράχμα ή οποιονδήποτε στον κόσμο». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τον Σατσετάνα

15. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Μπαρاناσί, στο Ισιπατάνα, στο πάρκο των ελαφιών. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί». «Σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Κάποτε στο παρελθόν, μοναχοί, υπήρχε ένας βασιλιάς ονόματι Σατσετάνα. Τότε, μοναχοί, ο βασιλιάς Σατσετάνα απευθύνθηκε στον αμαξοποιό: "Από τώρα, αγαπητέ αμαξοποιέ, μετά την παρέλευση έξι μηνών θα έχω μάχη. Θα μπορέσεις, αγαπητέ αμαξοποιέ, να φτιάξεις για μένα ένα νέο ζευγάρι τροχών;" "Μπορώ, μεγαλειότατε", απάντησε, μοναχοί, ο αμαξοποιός στον βασιλιά Σατσετάνα. Τότε, μοναχοί, ο αμαξοποιός σε έξι μήνες λιγότερο έξι νύχτες ολοκλήρωσε έναν τροχό. Τότε, μοναχοί, ο βασιλιάς Σατσετάνα απευθύνθηκε στον αμαξοποιό: "Από τώρα, αγαπητέ αμαξοποιέ, μετά την παρέλευση έξι ημερών θα έχω μάχη· είναι ολοκληρωμένο το νέο ζευγάρι τροχών;" "Σε αυτούς τους έξι μήνες λιγότερο έξι νύχτες, μεγαλειότατε, ένας τροχός έχει ολοκληρωθεί". "Θα μπορέσεις όμως, αγαπητέ αμαξοποιέ, σε αυτές τις έξι ημέρες να ολοκληρώσεις τον δεύτερο τροχό;" "Μπορώ, μεγαλειότατε", και, μοναχοί, ο αμαξοποιός σε έξι ημέρες αφού ολοκλήρωσε τον δεύτερο τροχό, παίρνοντας το νέο ζευγάρι τροχών, πήγε εκεί όπου ήταν ο βασιλιάς Σατσετάνα· αφού πλησίασε, είπε στον βασιλιά Σατσετάνα: "Αυτό, μεγαλειότατε, το νέο ζευγάρι τροχών έχει ολοκληρωθεί". "Αυτός ο τροχός σου, αγαπητέ αμαξοποιέ, που ολοκληρώθηκε σε έξι

μήνες λιγότερο έξι νύχτες και αυτός ο τροχός σου που ολοκληρώθηκε σε έξι ημέρες, ποια είναι η διαφορά τους; Εγώ δεν βλέπω καμία διαφορά τους". "Υπάρχει, μεγαλειότητα, διαφορά τους. Ας δει η μεγαλειότητά σας τη διαφορά".

«Τότε, μοναχοί, ο αμαξοποιός εκείνον τον τροχό που ολοκληρώθηκε σε έξι ημέρες τον κύλησε. Αυτός κυλώντας, όση ήταν η πορεία της ώθησης, τόση απόσταση αφού διήνυσε, αφού στριφογύρισε, έπεσε στο έδαφος. Εκείνον όμως τον τροχό που ολοκληρώθηκε σε έξι μήνες λιγότερο έξι νύχτες τον κύλησε. Αυτός κυλώντας, όση ήταν η πορεία της ώθησης, τόση απόσταση αφού διήνυσε, στάθηκε σαν να ήταν στερεωμένος στον άξονά του, θα έλεγε κανείς.

"Ποια άραγε, αγαπητέ αμαξοποιέ, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία αυτός ο τροχός που ολοκληρώθηκε σε έξι ημέρες, κυλώντας, όση ήταν η πορεία της ώθησης, τόση απόσταση αφού διήνυσε, αφού στριφογύρισε, έπεσε στο έδαφος; Ποια όμως, αγαπητέ αμαξοποιέ, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία αυτός ο τροχός που ολοκληρώθηκε σε έξι μήνες λιγότερο έξι νύχτες, κυλώντας, όση ήταν η πορεία της ώθησης, τόση απόσταση αφού διήνυσε, στάθηκε σαν να ήταν στερεωμένος στον άξονά του, θα έλεγε κανείς;" "Αυτός ο τροχός, μεγαλειότητα, που ολοκληρώθηκε σε έξι ημέρες, η στεφάνη του είναι με στρέβλωση, με ελάττωμα, με σαπίλα· και οι ακτίνες του είναι με στρέβλωση, με ελάττωμα, με σαπίλα· και η πλήμνη του είναι με στρέβλωση, με ελάττωμα, με σαπίλα. Αυτός, λόγω της στρέβλωσης της στεφάνης, λόγω του ελαττώματος, λόγω της σαπίλας, και λόγω της στρέβλωσης των ακτίνων, λόγω του ελαττώματος, λόγω της σαπίλας, και λόγω της στρέβλωσης της πλήμνης, λόγω του ελαττώματος, λόγω της σαπίλας, κυλώντας, όση ήταν η πορεία της ώθησης, τόση απόσταση αφού διήνυσε, αφού στριφογύρισε, έπεσε στο έδαφος. Εκείνος όμως ο τροχός, μεγαλειότητα, που ολοκληρώθηκε σε έξι μήνες λιγότερο έξι νύχτες, η στεφάνη του είναι χωρίς στρέβλωση, χωρίς ελάττωμα, χωρίς σαπίλα· και οι ακτίνες του είναι χωρίς στρέβλωση, χωρίς ελάττωμα, χωρίς σαπίλα· και η πλήμνη του είναι χωρίς στρέβλωση, χωρίς ελάττωμα, χωρίς σαπίλα. Αυτός, λόγω της απουσίας στρέβλωσης της στεφάνης, λόγω της απουσίας ελαττώματος, λόγω της απουσίας σαπίλας, και λόγω της απουσίας στρέβλωσης των ακτίνων, λόγω της απουσίας ελαττώματος, λόγω της απουσίας σαπίλας, και λόγω της απουσίας στρέβλωσης της πλήμνης, λόγω της απουσίας ελαττώματος, λόγω της απουσίας σαπίλας, κυλώντας, όση ήταν η πορεία της ώθησης, τόση απόσταση αφού διήνυσε, στάθηκε σαν να ήταν στερεωμένος στον άξονά του, θα έλεγε κανείς"».

«Μπορεί, μοναχοί, να σκεφτόσασταν έτσι - "Σίγουρα κάποιος άλλος ήταν εκείνη την περίοδο εκείνος ο αμαξοποιός"! Όμως αυτό, μοναχοί, δεν πρέπει να θεωρηθεί έτσι. Εγώ εκείνη την περίοδο ήμουν εκείνος ο αμαξοποιός. Τότε εγώ, μοναχοί, ήμουν επιδέξιος στις στρεβλώσεις του ξύλου, στα ελαττώματα του ξύλου, στις διαφθορές του ξύλου. Τώρα όμως εγώ, μοναχοί, ως Άξιος, Πλήρως Αυτοφωτισμένος, είμαι επιδέξιος στις σωματικές στρεβλώσεις, στα σωματικά ελαττώματα, στις σωματικές διαφθορές· επιδέξιος στις λεκτικές στρεβλώσεις, στα λεκτικά ελαττώματα, στις λεκτικές διαφθορές· επιδέξιος στις νοητικές στρεβλώσεις, στα νοητικά ελαττώματα, στις νοητικές διαφθορές. Οποιοδήποτε, μοναχοί, μοναχού ή μοναχής η σωματική στρέβλωση δεν έχει εγκαταλειφθεί, το σωματικό ελάττωμα, η σωματική διαφθορά· η λεκτική στρέβλωση δεν έχει εγκαταλειφθεί, το λεκτικό ελάττωμα, η λεκτική

διαφθορά· η νοητική στρέβλωση δεν έχει εγκαταλειφθεί, το νοητικό ελάττωμα, η νοητική διαφθορά· έτσι αυτοί, μοναχοί, έχουν πέσει από αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή, όπως εκείνος ο τροχός που ολοκληρώθηκε σε έξι ημέρες.

Οποιοδήποτε, μοναχοί, μοναχού ή μοναχής η σωματική στρέβλωση έχει εγκαταλειφθεί, το σωματικό ελάττωμα, η σωματική διαφθορά· η λεκτική στρέβλωση έχει εγκαταλειφθεί, το λεκτικό ελάττωμα, η λεκτική διαφθορά· η νοητική στρέβλωση έχει εγκαταλειφθεί, το νοητικό ελάττωμα, η νοητική διαφθορά· έτσι αυτοί, μοναχοί, είναι εδραιωμένοι σε αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή, όπως εκείνος ο τροχός που ολοκληρώθηκε σε έξι μήνες παρά έξι νύχτες.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'θα εγκαταλείψουμε τη σωματική στρέβλωση, το σωματικό ελάττωμα, τη σωματική διαφθορά· θα εγκαταλείψουμε τη λεκτική στρέβλωση, το λεκτικό ελάττωμα, τη λεκτική διαφθορά· θα εγκαταλείψουμε τη νοητική στρέβλωση, το νοητικό ελάττωμα, τη νοητική διαφθορά'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για την αδιαμφισβήτητη διδασκαλία

16. «Προικισμένος με τρεις ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός ασκεί την αδιαμφισβήτητη πρακτική, και η αιτία του έχει ξεκινήσει για την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών. Με ποιες τρεις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός έχει φυλαγμένες τις θύρες στις ικανότητες, γνωρίζει το μέτρο στην τροφή, είναι αφοσιωμένος στην εγρήγορση.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός έχει φυλαγμένες τις θύρες στις ικανότητες; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, δεν συλλαμβάνει το χαρακτηριστικό της ούτε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της. Επειδή αν παρέμενε με την οφθαλμική ικανότητα ασυγκράτητη, η πλεονεξία, η δυσαρέσκεια και οι κακές φάυλες νοητικές καταστάσεις θα τον κατέκλυζαν, ακολουθεί την αυτοσυγκράτησή της, προστατεύει την οφθαλμική ικανότητα, επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στην οφθαλμική ικανότητα. Έχοντας ακούσει έναν ήχο με το αυτί... έχοντας μυρίσει μια οσμή με τη μύτη... έχοντας γευτεί μια γεύση με τη γλώσσα... έχοντας αγγίξει ένα απτό αντικείμενο με το σώμα... έχοντας αντιληφθεί ένα νοητικό φαινόμενο με τον νου, δεν συλλαμβάνει το χαρακτηριστικό του ούτε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του. Επειδή αν παρέμενε με τη νοητική ικανότητα ασυγκράτητη, η πλεονεξία, η δυσαρέσκεια και οι κακές φάυλες νοητικές καταστάσεις θα τον κατέκλυζαν, ακολουθεί την αυτοσυγκράτησή της, προστατεύει τη νοητική ικανότητα, επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στη νοητική ικανότητα. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός έχει φυλαγμένες τις θύρες στις ικανότητες.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός γνωρίζει το μέτρο στην τροφή; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός με συνετό αναστοχασμό τρώει τροφή - 'ούτε για διασκέδαση, ούτε για ματαιότητα, ούτε για στολισμό, ούτε για ομορφιά, μόνο για τη διάρκεια και τη συντήρηση αυτού του σώματος, για την αποχή από τη βία, για την υποστήριξη της άγιας ζωής, με τη σκέψη: «Έτσι θα εξαλείψω το παλιό αίσθημα και δεν θα δημιουργήσω νέο αίσθημα, και θα υπάρχει συντήρηση για μένα και αναμαρτησία και άνετη διαμονή»'. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός γνωρίζει το μέτρο στην τροφή.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός είναι αφοσιωμένος στην εγρήγορση; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός κατά τη διάρκεια της ημέρας με περπάτημα και κάθισμα καθαρίζει τη συνείδηση από τις εμποδιστικές νοητικές καταστάσεις, την πρώτη περίοδο της νύχτας με περπάτημα και κάθισμα καθαρίζει τη συνείδηση από τις εμποδιστικές νοητικές καταστάσεις, τη μεσαία περίοδο της νύχτας ξαπλώνει στη δεξιά πλευρά σε στάση λιονταριού, με το ένα πόδι πάνω στο άλλο, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, έχοντας στρέψει τον νου στην αντίληψη του σηκώματος, την τελευταία περίοδο της νύχτας, αφού σηκωθεί, με περπάτημα και κάθισμα καθαρίζει τη συνείδηση από τις εμποδιστικές νοητικές καταστάσεις. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός είναι αφοσιωμένος στην εγρήγορση. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός ασκεί την αδιαμφισβήτητη πρακτική, και η αιτία του έχει ξεκινήσει για την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον αυτοβασανισμό

17. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τρία φαινόμενα που οδηγούν σε πάθηση του εαυτού, οδηγούν σε πάθηση άλλου, οδηγούν σε πάθηση και των δύο. Ποιοι τρεις; Η κακή σωματική συμπεριφορά, η κακή λεκτική συμπεριφορά, η κακή νοητική συμπεριφορά. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τρία φαινόμενα που οδηγούν σε πάθηση του εαυτού, οδηγούν σε πάθηση άλλου, οδηγούν σε πάθηση και των δύο.

«Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τρία φαινόμενα που δεν οδηγούν σε πάθηση του εαυτού, δεν οδηγούν σε πάθηση άλλου, δεν οδηγούν σε πάθηση και των δύο. Ποιοι τρεις; Η καλή σωματική συμπεριφορά, η καλή λεκτική συμπεριφορά, η καλή νοητική συμπεριφορά. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τρία φαινόμενα που δεν οδηγούν σε πάθηση του εαυτού, δεν οδηγούν σε πάθηση άλλου, δεν οδηγούν σε πάθηση και των δύο». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον θεϊκό κόσμο

18. «Αν, μοναχοί, οι αλλόδοξοι περιπλανώμενοι ασκητές σας ρωτούσαν έτσι -'για την επαναγέννηση στον κόσμο των θεών, φίλε, ασκείται η άγια ζωή υπό τον ασκητή Γκόταμα;' Δεν θα στενοχωριόσασταν, δεν θα ντρεπόσασταν, δεν θα αηδιάζατε, μοναχοί, έτσι ερωτηθέντες;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Έτσι λοιπόν εσείς, μοναχοί, στενοχωριέστε, ντρέπεστε, αηδιάζετε με τη θεία διάρκεια ζωής, με τη θεία ομορφιά, με τη θεία ευτυχία, με τη θεία φήμη, με τη θεία κυριαρχία στενοχωριέστε, ντρέπεστε, αηδιάζετε· πόσο μάλλον λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να στενοχωριέστε, να ντρέπεστε, να αηδιάζετε με την κακή σωματική συμπεριφορά, με την κακή λεκτική συμπεριφορά... πρέπει να στενοχωριέστε, να ντρέπεστε, να αηδιάζετε με την κακή νοητική συμπεριφορά». Όγδοη.

9. Η πρώτη ομιλία για τον έμπορο

19. «Ένας καταστηματούχος, μοναχοί, προικισμένος με τρεις ιδιότητες είναι ανίκανος είτε να αποκτήσει πλούτο που δεν έχει αποκτήσει είτε να κάνει να ευημερήσει ο πλούτος που έχει αποκτήσει. Με ποιες τρεις; Εδώ, μοναχοί, ένας καταστηματούχος την πρωινή περίοδο της ημέρας δεν καθορίζει προσεκτικά τη δραστηριότητά του, τη μεσημεριανή περίοδο της ημέρας δεν καθορίζει προσεκτικά τη δραστηριότητά του, την απογευματινή περίοδο της ημέρας δεν καθορίζει

προσεκτικά τη δραστηριότητά του. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας καταστηματοάρχης είναι ανίκανος είτε να αποκτήσει πλούτο που δεν έχει αποκτήσει είτε να κάνει να ευημερήσει ο πλούτος που έχει αποκτήσει.

«Ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός προικισμένος με τρεις ιδιότητες είναι ανίκανος είτε να επιτύχει καλή νοητική κατάσταση που δεν έχει επιτύχει είτε να κάνει να ευημερήσει η καλή νοητική κατάσταση που έχει επιτύχει. Με ποιες τρεις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός την πρωινή περίοδο της ημέρας δεν καθορίζει προσεκτικά το σημάδι της αυτοσυγκέντρωσης, τη μεσημεριανή περίοδο της ημέρας δεν καθορίζει προσεκτικά το σημάδι της αυτοσυγκέντρωσης, την απογευματινή περίοδο της ημέρας δεν καθορίζει προσεκτικά το σημάδι της αυτοσυγκέντρωσης. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι ανίκανος είτε να επιτύχει καλή νοητική κατάσταση που δεν έχει επιτύχει είτε να κάνει να ευημερήσει η καλή νοητική κατάσταση που έχει επιτύχει.

«Ένας καταστηματοάρχης, μοναχοί, προικισμένος με τρεις ιδιότητες είναι ικανός είτε να αποκτήσει πλούτο που δεν έχει αποκτήσει είτε να κάνει να ευημερήσει ο πλούτος που έχει αποκτήσει. Με ποιες τρεις; Εδώ, μοναχοί, ένας καταστηματοάρχης την πρωινή περίοδο της ημέρας καθορίζει προσεκτικά τη δραστηριότητά του, τη μεσημεριανή περίοδο της ημέρας... κ.λπ... την απογευματινή περίοδο της ημέρας καθορίζει προσεκτικά τη δραστηριότητά του. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας καταστηματοάρχης είναι ικανός είτε να αποκτήσει πλούτο που δεν έχει αποκτήσει είτε να κάνει να ευημερήσει ο πλούτος που έχει αποκτήσει.

«Ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός προικισμένος με τρεις ιδιότητες είναι ικανός είτε να επιτύχει καλή νοητική κατάσταση που δεν έχει επιτύχει είτε να κάνει να ευημερήσει η καλή νοητική κατάσταση που έχει επιτύχει. Με ποιες τρεις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός την πρωινή περίοδο της ημέρας καθορίζει προσεκτικά το σημάδι της αυτοσυγκέντρωσης, τη μεσημεριανή περίοδο της ημέρας... κ.λπ... την απογευματινή περίοδο της ημέρας καθορίζει προσεκτικά το σημάδι της αυτοσυγκέντρωσης. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι ικανός είτε να επιτύχει καλή νοητική κατάσταση που δεν έχει επιτύχει είτε να κάνει να ευημερήσει η καλή νοητική κατάσταση που έχει επιτύχει». Ένατη.

10. Η δεύτερη ομιλία για τον έμπορο

20. «Ένας καταστηματοάρχης, μοναχοί, προικισμένος με τρεις ιδιότητες σε σύντομο χρόνο φτάνει σε μεγαλοσύνη και επέκταση στα αγαθά. Με ποιες τρεις; Εδώ, μοναχοί, ένας καταστηματοάρχης έχει καλή όραση και είναι ικανός και προικισμένος με υποστήριξη. Και πώς, μοναχοί, ένας καταστηματοάρχης έχει καλή όραση; Εδώ, μοναχοί, ένας καταστηματοάρχης γνωρίζει τα εμπορεύματα - 'αυτό το εμπόρευμα έτσι αγορασμένο, έτσι πωλούμενο, τόσο θα είναι το κεφάλαιο, τόσο το κέρδος'. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας καταστηματοάρχης έχει καλή όραση.

«Και πώς, μοναχοί, ένας καταστηματοάρχης είναι ικανός; Εδώ, μοναχοί, ένας καταστηματοάρχης είναι επιδέξιος στο να αγοράζει και να πουλάει εμπορεύματα. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας καταστηματοάρχης είναι ικανός.

«Και πώς, μοναχοί, ένας καταστηματοάρχης είναι προικισμένος με υποστήριξη; Εδώ, μοναχοί, εκείνοι οι οικοδεσπότες ή οι γιοι οικοδεσποτών που είναι εύποροι, με μεγάλο πλούτο, με μεγάλη περιουσία, γνωρίζουν έτσι τον καταστηματοάρχη - 'αυτός ο

αξιότιμος καταστηματοάρχης έχει καλή όραση και είναι ικανός, ικανός να συντηρεί τα παιδιά και τη σύζυγο, και να μας αποδίδει κατά καιρούς'. Αυτοί τον προσκαλούν με αγαθά - 'από εδώ, αγαπητέ καταστηματοάρχη, αφού κερδίσεις αγαθά, συντήρησε τα παιδιά και τη σύζυγο, και σε εμάς κατά καιρούς απόδωσε'. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας καταστηματοάρχης είναι προικισμένος με υποστήριξη. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας καταστηματοάρχης σε σύντομο χρόνο φτάνει σε μεγαλοσύνη και επέκταση στα αγαθά.

«Ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός προικισμένος με τρεις ιδιότητες σε σύντομο χρόνο φτάνει σε μεγαλοσύνη και επέκταση στις καλές νοητικές καταστάσεις. Με ποιες τρεις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός έχει καλή όραση και είναι ικανός και προικισμένος με υποστήριξη. Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός έχει καλή όραση; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός έχει καλή όραση.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ικανός; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα για την εγκατάλειψη των φαύλων νοητικών καταστάσεων και για την απόκτηση των καλών νοητικών καταστάσεων, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ικανός.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός είναι προικισμένος με υποστήριξη; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός κατά καιρούς πλησιάζει εκείνους τους μοναχούς που είναι πολυμαθείς, που έχουν κατακτήσει τις παραδόσεις, κάτοχοι της Διδασκαλίας, κάτοχοι της μοναστικής διαγωγής, κάτοχοι των πινάκων περιεχομένων, και ρωτά και εξετάζει - 'αυτό, σεβάσμιε κύριε, πώς είναι; ποιο είναι το νόημα αυτού;' Σε αυτόν εκείνοι οι σεβάσμιοι αποκαλύπτουν το μη αποκαλυμμένο, ξεκαθαρίζουν το μη ξεκαθαρισμένο, και σε πολλά φαινόμενα που προκαλούν αβεβαιότητα απομακρύνουν την αβεβαιότητα. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός είναι προικισμένος με υποστήριξη. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός σε σύντομο χρόνο φτάνει σε μεγαλοσύνη και επέκταση στις καλές νοητικές καταστάσεις». Δέκατη.

Το κεφάλαιο Ρατχάκαρα, δεύτερο.

Τέλος του πρώτου μέρους της απαγγελίας.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Ο γνωστός, ο εγκάρδιος, ο μοναχός, ο παγκόσμιος μονάρχης, ο Σατσετάνα·
Ο αδιαμφισβήτητος και ο θεός, δύο με τον έμπορο.

3. Το κεφάλαιο για τα άτομα

1. Η ομιλία για τον Σαμίντχα

21. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάθθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε ο σεβάσμιος Σαμίντα και ο σεβάσμιος Μαχακόττικα πλησίασαν τον σεβάσμιο Σαριπούττα· αφού πλησίασαν, χαιρέτησαν

τον σεβάσμιο Σαριπούττα. Αφού ολοκλήρωσαν την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισαν στο πλάι. Στον σεβάσμιο Σαμίντα που καθόταν στο πλάι, ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε αυτό:

«Υπάρχουν, φίλε Σαμίντα, αυτά τα τρία άτομα στον κόσμο. Ποιοι τρεις; Ο μάρτυρας του σώματος, ο έχων επιτύχει την ορθή άποψη, ο απελευθερωμένος διά της πίστης. Αυτά πράγματι, φίλε, είναι τα τρία άτομα που υπάρχουν στον κόσμο. Από αυτά, φίλε, τα τρία άτομα, ποιο άτομο σου αρέσει ως πιο ανώτερο και πιο εξαίσιο;»

«Υπάρχουν, φίλε Σαριπούττα, αυτά τα τρία άτομα στον κόσμο. Ποιοι τρεις; Ο μάρτυρας του σώματος, ο έχων επιτύχει την ορθή άποψη, ο απελευθερωμένος διά της πίστης. Αυτά πράγματι, φίλε, είναι τα τρία άτομα που υπάρχουν στον κόσμο. Από αυτά, φίλε, τα τρία άτομα, αυτό το άτομο που είναι απελευθερωμένος διά της πίστης, αυτό το άτομο μου αρέσει από αυτά τα τρία άτομα ως πιο ανώτερο και πιο εξαίσιο. Για ποιο λόγο; Αυτού του ατόμου, φίλε, η ικανότητα της πίστης είναι υπέρμετρη».

Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον σεβάσμιο Μαχακόττιχα: «Υπάρχουν, φίλε Κόττιχα, αυτά τα τρία άτομα στον κόσμο. Ποιοι τρεις; Ο μάρτυρας του σώματος, ο έχων επιτύχει την ορθή άποψη, ο απελευθερωμένος διά της πίστης. Αυτά πράγματι, φίλε, είναι τα τρία άτομα που υπάρχουν στον κόσμο. Από αυτά, φίλε, τα τρία άτομα, ποιο άτομο σου αρέσει ως πιο ανώτερο και πιο εξαίσιο;»

«Υπάρχουν, φίλε Σαριπούττα, αυτά τα τρία άτομα στον κόσμο. Ποιοι τρεις; Ο μάρτυρας του σώματος, ο έχων επιτύχει την ορθή άποψη, ο απελευθερωμένος διά της πίστης. Αυτά πράγματι, φίλε, είναι τα τρία άτομα που υπάρχουν στον κόσμο. Από αυτά, φίλε, τα τρία άτομα, αυτό το άτομο που είναι μάρτυρας του σώματος, αυτό το άτομο μου αρέσει από αυτά τα τρία άτομα ως πιο ανώτερο και πιο εξαίσιο. Για ποιο λόγο; Αυτού του ατόμου, φίλε, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης είναι υπέρμετρη».

Τότε ο σεβάσμιος Μαχακόττιχα είπε στον σεβάσμιο Σαριπούττα: «Υπάρχουν, φίλε Σαριπούττα, αυτά τα τρία άτομα στον κόσμο. Ποιοι τρεις; Ο μάρτυρας του σώματος, ο έχων επιτύχει την ορθή άποψη, ο απελευθερωμένος διά της πίστης. Αυτά πράγματι, φίλε, είναι τα τρία άτομα που υπάρχουν στον κόσμο. Από αυτά, φίλε, τα τρία άτομα, ποιο άτομο σου αρέσει ως πιο ανώτερο και πιο εξαίσιο;»

«Υπάρχουν, φίλε Κόττιχα, αυτά τα τρία άτομα στον κόσμο. Ποιοι τρεις; Ο μάρτυρας του σώματος, ο έχων επιτύχει την ορθή άποψη, ο απελευθερωμένος διά της πίστης. Αυτά πράγματι, φίλε, είναι τα τρία άτομα που υπάρχουν στον κόσμο. Από αυτά, φίλε, τα τρία άτομα, αυτό το άτομο που έχει επιτύχει την ορθή άποψη, αυτό το άτομο μου αρέσει ως πιο ανώτερο και πιο εξαίσιο από αυτά τα τρία άτομα. Για ποιο λόγο; Αυτού του ατόμου, φίλε, η ικανότητα της σοφίας είναι υπέρμετρη».

Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον σεβάσμιο Σαμίντα και στον σεβάσμιο Μαχακόττιχα: «Απαντήθηκε πράγματι, φίλοι, από όλους εμάς σύμφωνα με τη δική μας οξυδέρκεια. Έλα, φίλε, ας πάμε εκεί όπου είναι ο Ευλογημένος· αφού πλησιάσουμε, θα αναφέρουμε αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Όπως μας απαντήσει ο Ευλογημένος, έτσι θα το θυμόμαστε». «Ναι, φίλε», απάντησαν ο σεβάσμιος Σαμίντα και ο σεβάσμιος Μαχακόττιχα στον σεβάσμιο Σαριπούττα. Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα και ο σεβάσμιος Σαμίντα και ο σεβάσμιος Μαχακόττιχα πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και

κάθισαν στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Σαριπούττα ανέφερε στον Ευλογημένο όλη τη συνομιλία που είχε με τον σεβάσμιο Σαμίντα και τον σεβάσμιο Μαχακόττικα.

«Δεν είναι εύκολο σε αυτό, Σαριπούττα, να απαντηθεί κατηγορηματικά -'αυτό από αυτά τα τρία άτομα είναι πιο ανώτερο και πιο εξάισιο'. Είναι όμως δυνατόν, Σαριπούττα, αυτό το άτομο που είναι απελευθερωμένος διά της πίστης να ασκεί για την Αξιότητα, αυτό το άτομο που είναι μάρτυρας του σώματος να είναι άπαξ επιστρέφων ή μη-επιστρέφων, και αυτό το άτομο που έχει επιτύχει την ορθή άποψη να είναι άπαξ επιστρέφων ή μη-επιστρέφων.

«Δεν είναι εύκολο σε αυτό, Σαριπούττα, να απαντηθεί κατηγορηματικά -'αυτό από αυτά τα τρία άτομα είναι πιο ανώτερο και πιο εξάισιο'. Είναι όμως δυνατόν, Σαριπούττα, αυτό το άτομο που είναι μάρτυρας του σώματος να ασκεί για την Αξιότητα, αυτό το άτομο που είναι απελευθερωμένος διά της πίστης να είναι άπαξ επιστρέφων ή μη-επιστρέφων, και αυτό το άτομο που έχει επιτύχει την ορθή άποψη να είναι άπαξ επιστρέφων ή μη-επιστρέφων.

«Δεν είναι εύκολο σε αυτό, Σαριπούττα, να απαντηθεί κατηγορηματικά -'αυτό από αυτά τα τρία άτομα είναι πιο ανώτερο και πιο εξάισιο'. Είναι όμως δυνατόν, Σαριπούττα, αυτό το άτομο που έχει επιτύχει την ορθή άποψη να ασκεί για την Αξιότητα, αυτό το άτομο που είναι απελευθερωμένος διά της πίστης να είναι άπαξ επιστρέφων ή μη-επιστρέφων, και αυτό το άτομο που είναι μάρτυρας του σώματος να είναι άπαξ επιστρέφων ή μη-επιστρέφων.

«Δεν είναι εύκολο σε αυτό, Σαριπούττα, να απαντηθεί κατηγορηματικά -'αυτό το άτομο μεταξύ αυτών των τριών ατόμων είναι πιο ανώτερο και πιο εξάισιο'». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον ασθενή

22. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτοί οι τρεις ασθενείς στον κόσμο. Ποιοι τρεις; Εδώ, μοναχοί, κάποιος ασθενής είτε λαμβάνοντας κατάλληλες τροφές είτε μη λαμβάνοντας κατάλληλες τροφές, είτε λαμβάνοντας κατάλληλα φάρμακα είτε μη λαμβάνοντας κατάλληλα φάρμακα, είτε λαμβάνοντας κατάλληλο συμπαραστάτη είτε μη λαμβάνοντας κατάλληλο συμπαραστάτη, δεν αναρρώνει από εκείνη την ασθένεια.

Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιος ασθενής είτε λαμβάνοντας κατάλληλες τροφές είτε μη λαμβάνοντας κατάλληλες τροφές, είτε λαμβάνοντας κατάλληλα φάρμακα είτε μη λαμβάνοντας κατάλληλα φάρμακα, είτε λαμβάνοντας κατάλληλο συμπαραστάτη είτε μη λαμβάνοντας κατάλληλο συμπαραστάτη, αναρρώνει από εκείνη την ασθένεια.

Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιος ασθενής μόνο λαμβάνοντας κατάλληλες τροφές και όχι μη λαμβάνοντας, μόνο λαμβάνοντας κατάλληλα φάρμακα και όχι μη λαμβάνοντας, μόνο λαμβάνοντας κατάλληλο συμπαραστάτη και όχι μη λαμβάνοντας, αναρρώνει από εκείνη την ασθένεια.

Σε αυτή την περίπτωση, μοναχοί, αυτός ο ασθενής που μόνο λαμβάνοντας κατάλληλες τροφές και όχι μη λαμβάνοντας, μόνο λαμβάνοντας κατάλληλα φάρμακα και όχι μη λαμβάνοντας, μόνο λαμβάνοντας κατάλληλο συμπαραστάτη και όχι μη λαμβάνοντας, αναρρώνει από εκείνη την ασθένεια - εξαιτίας αυτού του ασθενούς, μοναχοί, επιτράπηκε το γεύμα για ασθενείς, επιτράπηκε το φάρμακο για ασθενείς,

επιτράπηκε ο παραστάτης ασθενούς. Εξαιτίας αυτού όμως του ασθενούς, μοναχοί, και οι άλλοι ασθενείς πρέπει να περιθάλπονται. Αυτοί, μοναχοί, είναι οι τρεις ασθενείς που υπάρχουν στον κόσμο.

Ακριβώς έτσι, μοναχοί, υπάρχουν αυτά τα τρία άτομα παρόμοια με ασθενείς στον κόσμο. Ποιοι τρεις; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο είτε έχοντας την ευκαιρία να δει τον Τατχάγκατα είτε μη έχοντας την ευκαιρία να δει τον Τατχάγκατα, είτε έχοντας την ευκαιρία να ακούσει τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή που διακήρυξε ο Τατχάγκατα είτε μη έχοντας την ευκαιρία να ακούσει τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή που διακήρυξε ο Τατχάγκατα, δεν εισέρχεται στην οριστική πορεία, στην ορθή οδό στις καλές νοητικές καταστάσεις.

Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιο άτομο είτε έχοντας την ευκαιρία να δει τον Τατχάγκατα είτε μη έχοντας την ευκαιρία να δει τον Τατχάγκατα, είτε έχοντας την ευκαιρία να ακούσει τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή που διακήρυξε ο Τατχάγκατα είτε μη έχοντας την ευκαιρία να ακούσει τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή που διακήρυξε ο Τατχάγκατα, εισέρχεται στην οριστική πορεία, στην ορθή οδό στις καλές νοητικές καταστάσεις.

Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιο άτομο μόνο έχοντας την ευκαιρία να δει τον Τατχάγκατα και όχι μη έχοντας, μόνο έχοντας την ευκαιρία να ακούσει τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή που διακήρυξε ο Τατχάγκατα και όχι μη έχοντας, εισέρχεται στην οριστική πορεία, στην ορθή οδό στις καλές νοητικές καταστάσεις.

Σε αυτή την περίπτωση, μοναχοί, αυτό το άτομο που μόνο έχοντας την ευκαιρία να δει τον Τατχάγκατα και όχι μη έχοντας, μόνο έχοντας την ευκαιρία να ακούσει τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή που διακήρυξε ο Τατχάγκατα και όχι μη έχοντας, εισέρχεται στην οριστική πορεία, στην ορθή οδό στις καλές νοητικές καταστάσεις - εξαιτίας αυτού του ατόμου, μοναχοί, επιτράπηκε η διδασκαλία της Διδασκαλίας. Εξαιτίας αυτού όμως του ατόμου, μοναχοί, η Διδασκαλία πρέπει να διδάσκεται και στους άλλους. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τρία άτομα παρόμοια με ασθενείς που υπάρχουν στον κόσμο». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τις δραστηριότητες

23. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τρία άτομα στον κόσμο. Ποιοι τρεις; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο δημιουργεί επιβλαβή σωματική δραστηριότητα, δημιουργεί επιβλαβή λεκτική δραστηριότητα, δημιουργεί επιβλαβή νοητική δραστηριότητα. Αυτός, έχοντας δημιουργήσει επιβλαβή σωματική δραστηριότητα, έχοντας δημιουργήσει επιβλαβή λεκτική δραστηριότητα, έχοντας δημιουργήσει επιβλαβή νοητική δραστηριότητα, επαναγεννιέται σε επιβλαβή κόσμο. Αυτόν που έχει επαναγεννηθεί σε επιβλαβή κόσμο, επιβλαβείς επαφές τον αγγίζουν. Αυτός, αγγιζόμενος από επιβλαβείς επαφές, βιώνει επιβλαβές αίσθημα αποκλειστικά οδυνηρό, όπως τα όντα που είναι καταδικασμένα στην κόλαση.

Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιο άτομο δημιουργεί μη επιβλαβή σωματική δραστηριότητα, δημιουργεί μη επιβλαβή λεκτική δραστηριότητα, δημιουργεί μη επιβλαβή νοητική δραστηριότητα. Αυτός, έχοντας δημιουργήσει μη επιβλαβή σωματική δραστηριότητα, έχοντας δημιουργήσει μη επιβλαβή λεκτική δραστηριότητα, έχοντας δημιουργήσει μη επιβλαβή νοητική δραστηριότητα,

επαναγεννιέται σε μη επιβλαβή κόσμο. Αυτόν που έχει επαναγεννηθεί σε μη επιβλαβή κόσμο, μη επιβλαβείς επαφές τον αγγίζουν. Αυτός, αγγιζόμενος από μη επιβλαβείς επαφές, βιώνει μη επιβλαβές αίσθημα αποκλειστικά ευχάριστο, όπως οι θεοί που διαπερνώνται από ομορφιά.

Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιο άτομο δημιουργεί σωματική δραστηριότητα τόσο επιβλαβή όσο και μη επιβλαβή, δημιουργεί λεκτική δραστηριότητα τόσο επιβλαβή όσο και μη επιβλαβή, δημιουργεί νοητική δραστηριότητα τόσο επιβλαβή όσο και μη επιβλαβή. Αυτός, έχοντας δημιουργήσει σωματική δραστηριότητα τόσο επιβλαβή όσο και μη επιβλαβή, έχοντας δημιουργήσει λεκτική δραστηριότητα τόσο επιβλαβή όσο και μη επιβλαβή, έχοντας δημιουργήσει νοητική δραστηριότητα τόσο επιβλαβή όσο και μη επιβλαβή, επαναγεννιέται σε κόσμο τόσο επιβλαβή όσο και μη επιβλαβή. Αυτόν που έχει επαναγεννηθεί σε κόσμο τόσο επιβλαβή όσο και μη επιβλαβή, επαφές τόσο επιβλαβείς όσο και μη επιβλαβείς τον αγγίζουν. Αυτός, αγγιζόμενος από επαφές τόσο επιβλαβείς όσο και μη επιβλαβείς, βιώνει αίσθημα τόσο επιβλαβές όσο και μη επιβλαβές, ανάμεικτο με ευτυχία και δυστυχία, όπως οι άνθρωποι, ορισμένοι θεοί και ορισμένοι που έχουν πέσει σε κατώτερους κόσμους. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τρία άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τον πολύ βοηθητικό

24. «Αυτά τα τρία άτομα, μοναχοί, είναι πολύ ωφέλιμα για ένα άτομο. Ποιοι τρεις; Όταν, μοναχοί, ένα άτομο ακολουθώντας ένα άλλο άτομο έχει καταφύγει στον Βούδα ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στη Διδασκαλία ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στην Κοινότητα ως καταφύγιο· αυτό το άτομο, μοναχοί, είναι πολύ ωφέλιμο για αυτό το άτομο.

«Επιπλέον, μοναχοί, όταν ένα άτομο ακολουθώντας ένα άλλο άτομο κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»· αυτό το άτομο, μοναχοί, είναι πολύ ωφέλιμο για αυτό το άτομο.

«Επιπλέον, μοναχοί, όταν ένα άτομο ακολουθώντας ένα άλλο άτομο, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει· αυτό το άτομο, μοναχοί, είναι πολύ ωφέλιμο για αυτό το άτομο. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τρία άτομα που είναι πολύ ωφέλιμα για ένα άτομο.

«Από αυτά τα τρία άτομα, μοναχοί, λέω ότι δεν υπάρχει άλλο άτομο πιο ωφέλιμο για αυτό το άτομο. Σε αυτά τα τρία άτομα όμως, μοναχοί, λέω ότι δεν είναι εύκολη η ανταπόδοση από αυτό το άτομο, δηλαδή με την απόδοση σεβασμού, την έγερση σε ένδειξη σεβασμού, τον χαιρετισμό με ενωμένες παλάμες, την εκτέλεση των πρεπόντων καθηκόντων, την προσφορά χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και αναγκαίων φαρμάκων για ασθενείς». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για την παρομοίωση με το διαμάντι

25. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τρία άτομα στον κόσμο. Ποιοι τρεις; Το άτομο με νου σαν πληγή, το άτομο με νου σαν αστραπή, το άτομο με νου σαν κεραυνό. Και

ποιο, μοναχοί, είναι το άτομο με νου σαν πληγή; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι οργίλο και με πολύ άγχος· ακόμη και όταν του μιλούν λίγο, προσκολλάται, θυμώνει, απωθείται, μένει σταθερός στην οργή, και εκδηλώνει εκνευρισμό και μίσος και δυσαρέσκεια. Όπως, μοναχοί, μια μολυσμένη πληγή όταν χτυπηθεί με ξύλο ή με κεραμίδι, βγάζει ακόμη περισσότερο πύον· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο είναι οργίλο και με πολύ άγχος· ακόμη και όταν του μιλούν λίγο, προσκολλάται, θυμώνει, απωθείται, μένει σταθερός στην οργή, και εκδηλώνει εκνευρισμό και μίσος και δυσαρέσκεια. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το άτομο με νου σαν πληγή.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το άτομο με νου σαν αστραπή; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Όπως, μοναχοί, ένας άνθρωπος με καλή όραση στο πυκνό σκοτάδι της νύχτας θα έβλεπε υλικά φαινόμενα στο φως μιας αστραπής· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το άτομο με νου σαν αστραπή.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το άτομο με νου σαν κεραυνό; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διαμένει. Όπως, μοναχοί, δεν υπάρχει τίποτε που να μην μπορεί να διαπεράσει ο κεραυνός, είτε πολύτιμο πετράδι είτε πέτρα· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών... κ.λπ... έχοντας επιτύχει, διαμένει. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το άτομο με νου σαν κεραυνό. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τρία άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για το με ποιον πρέπει να συναναστρεφόμεστε

26. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τρία άτομα στον κόσμο. Ποιοι τρεις; Υπάρχει, μοναχοί, άτομο που δεν πρέπει να συναναστρέφεται κανείς, δεν πρέπει να συνδέεται κανείς, δεν πρέπει να υπηρετεί κανείς. Υπάρχει, μοναχοί, άτομο που πρέπει να συναναστρέφεται κανείς, πρέπει να συνδέεται κανείς, πρέπει να υπηρετεί κανείς. Υπάρχει, μοναχοί, άτομο που πρέπει να τιμάει και να σέβεται κανείς, να συναναστρέφεται, να συνδέεται και να υπηρετεί. Και ποιο, μοναχοί, είναι το άτομο που δεν πρέπει να συναναστρέφεται κανείς, δεν πρέπει να συνδέεται κανείς, δεν πρέπει να υπηρετεί κανείς; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι κατώτερο στην ηθική, στην αυτοσυγκέντρωση και στη σοφία. Ένα τέτοιο άτομο, μοναχοί, δεν πρέπει να συναναστρέφεται κανείς, δεν πρέπει να συνδέεται κανείς, δεν πρέπει να υπηρετεί κανείς, εκτός από φροντίδα, εκτός από συμπόνια.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το άτομο που πρέπει να συναναστρέφεται κανείς, πρέπει να συνδέεται κανείς, πρέπει να υπηρετεί κανείς; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι ίσο στην ηθική, στην αυτοσυγκέντρωση και στη σοφία. Ένα τέτοιο άτομο, μοναχοί, πρέπει να συναναστρέφεται κανείς, πρέπει να συνδέεται κανείς, πρέπει να υπηρετεί

κανείς. Για ποιο λόγο; Για εμάς που έχουμε φτάσει σε ομοιότητα στην ηθική, θα υπάρχει συζήτηση για την ηθική, και αυτή θα ρέει συνεχώς για μας, και αυτή θα είναι άνετη για μας. Για εμάς που έχουμε φτάσει σε ομοιότητα στην αυτοσυγκέντρωση, θα υπάρχει συζήτηση για την αυτοσυγκέντρωση, και αυτή θα ρέει συνεχώς για μας, και αυτή θα είναι άνετη για μας. Για εμάς που έχουμε φτάσει σε ομοιότητα στη σοφία, θα υπάρχει συζήτηση για τη σοφία, και αυτή θα ρέει συνεχώς για μας, και αυτή θα είναι άνετη για μας. Για αυτό ένα τέτοιο άτομο πρέπει να συναναστρέφεται κανείς, πρέπει να συνδέεται κανείς, πρέπει να υπηρετεί κανείς.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το άτομο που πρέπει να τιμάει και να σέβεται κανείς, να συναναστρέφεται, να συνδέεται και να υπηρετεί; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι ανώτερο στην ηθική, στην αυτοσυγκέντρωση και στη σοφία. Ένα τέτοιο άτομο, μοναχοί, πρέπει να τιμάει και να σέβεται κανείς, να συναναστρέφεται, να συνδέεται και να υπηρετεί. Για ποιο λόγο; Έτσι θα ολοκληρώσω το ατελές συνάθροισμα της ηθικής, ή θα βοηθήσω το ολοκληρωμένο συνάθροισμα της ηθικής εδώ κι εκεί με σοφία· θα ολοκληρώσω το ατελές συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης, ή θα βοηθήσω το ολοκληρωμένο συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης εδώ κι εκεί με σοφία· θα ολοκληρώσω το ατελές συνάθροισμα της σοφίας, ή θα βοηθήσω το ολοκληρωμένο συνάθροισμα της σοφίας εδώ κι εκεί με σοφία. Για αυτό ένα τέτοιο άτομο πρέπει να τιμάει και να σέβεται κανείς, να συναναστρέφεται, να συνδέεται και να υπηρετεί. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τρία άτομα που υπάρχουν στον κόσμο».

«Παρακμάζει ο άνθρωπος που συναναστρέφεται τους κατώτερους, δεν θα παρακμάσει ποτέ αυτός που συναναστρέφεται τους ίσους· υψώνεται γρήγορα αυτός που υποκλίνεται στον ανώτερο, για αυτό να συνδέεσαι με αυτόν που είναι ανώτερός σου». Έκτο.

7. Η ομιλία για το τι πρέπει να απεχθανόμαστε

27. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τρία άτομα στον κόσμο. Ποιοι τρεις; Υπάρχει, μοναχοί, άτομο που πρέπει να αποστρέφεται κανείς, δεν πρέπει να συναναστρέφεται κανείς, δεν πρέπει να συνδέεται κανείς, δεν πρέπει να υπηρετεί κανείς. Υπάρχει, μοναχοί, άτομο που πρέπει να αγνοεί κανείς, δεν πρέπει να συναναστρέφεται κανείς, δεν πρέπει να συνδέεται κανείς, δεν πρέπει να υπηρετεί κανείς. Υπάρχει, μοναχοί, άτομο που πρέπει να συναναστρέφεται κανείς, πρέπει να συνδέεται κανείς, πρέπει να υπηρετεί κανείς. Και ποιο, μοναχοί, είναι το άτομο που πρέπει να αποστρέφεται κανείς, δεν πρέπει να συναναστρέφεται κανείς, δεν πρέπει να συνδέεται κανείς, δεν πρέπει να υπηρετεί κανείς; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι ανήθικος, κακόβουλου χαρακτήρα, ακάθαρτος, με ύποπτη συμπεριφορά, με συγκαλυμμένες πράξεις, μη ασκητής που ισχυρίζεται ότι είναι ασκητής, μη ασκούμενος την άγια ζωή που ισχυρίζεται ότι ασκεί την άγια ζωή, εσωτερικά σάπιος, διαβρωμένος, γεμάτος ακαθαρσίες. Ένα τέτοιο άτομο, μοναχοί, πρέπει να αποστρέφεται κανείς, δεν πρέπει να συναναστρέφεται κανείς, δεν πρέπει να συνδέεται κανείς, δεν πρέπει να υπηρετεί κανείς. Για ποιο λόγο; Αν και, μοναχοί, κάποιος δεν ακολουθεί το παράδειγμα ενός τέτοιου ατόμου, ωστόσο διαδίδεται κακή φήμη γι' αυτόν - «αυτό το αρσενικό άτομο έχει κακόβουλους φίλους, κακόβουλους συντρόφους, κλίνει προς τους κακόβουλους». Όπως, μοναχοί, ένα φίδι που έχει μπει σε κοπριά, αν και δεν δαγκώνει, ωστόσο λεκιάζει· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, αν και κάποιος δεν ακολουθεί το παράδειγμα ενός τέτοιου ατόμου, ωστόσο διαδίδεται κακή φήμη γι' αυτόν - «αυτό το

αρσενικό άτομο έχει κακόβουλους φίλους, κακόβουλους συντρόφους, κλίνει προς τους κακόβουλους». Για αυτό ένα τέτοιο άτομο πρέπει να αποστρέφεται κανείς, δεν πρέπει να συναναστρέφεται κανείς, δεν πρέπει να συνδέεται κανείς, δεν πρέπει να υπηρετεί κανείς.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το άτομο που πρέπει να αγνοεί κανείς, δεν πρέπει να συναναστρέφεται κανείς, δεν πρέπει να συνδέεται κανείς, δεν πρέπει να υπηρετεί κανείς; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι οργίλο και με πολύ άγχος· ακόμη και όταν του μιλούν λίγο, προσκολλάται, θυμώνει, απωθείται, μένει σταθερός στην οργή, και εκδηλώνει εκνευρισμό και μίσος και δυσαρέσκεια. Όπως, μοναχοί, μια μολυσμένη πληγή όταν χτυπηθεί με ξύλο ή με κεραμίδι, βγάζει ακόμη περισσότερο πύον· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί... κ.λπ... όπως, μοναχοί, ένα αναμμένο κάρβουνο από ξύλο τίντουκα όταν χτυπηθεί με ξύλο ή με κεραμίδι, κάνει ακόμη περισσότερο τσιτσιρίσμα και τσιτ-τσιτ· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί... κ.λπ... όπως, μοναχοί, ένας βόθρος με περιττώματα όταν χτυπηθεί με ξύλο ή με κεραμίδι, γίνεται ακόμη περισσότερο δύσοσμος· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο είναι οργίλο και με πολύ άγχος· ακόμη και όταν του μιλούν λίγο, προσκολλάται, θυμώνει, απωθείται, μένει σταθερός στην οργή, και εκδηλώνει εκνευρισμό και μίσος και δυσαρέσκεια. Ένα τέτοιο άτομο, μοναχοί, πρέπει να αγνοεί κανείς, δεν πρέπει να συναναστρέφεται κανείς, δεν πρέπει να συνδέεται κανείς, δεν πρέπει να υπηρετεί κανείς. Για ποιο λόγο; Μπορεί να με υβρίσει, μπορεί να με προσβάλει, μπορεί να μου κάνει κακό. Για αυτό ένα τέτοιο άτομο πρέπει να αγνοεί κανείς, δεν πρέπει να συναναστρέφεται κανείς, δεν πρέπει να συνδέεται κανείς, δεν πρέπει να υπηρετεί κανείς.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το άτομο που πρέπει να συναναστρέφεται κανείς, πρέπει να συνδέεται κανείς, πρέπει να υπηρετεί κανείς; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι ηθικός, καλού χαρακτήρα. Ένα τέτοιο άτομο, μοναχοί, πρέπει να συναναστρέφεται κανείς, πρέπει να συνδέεται κανείς, πρέπει να υπηρετεί κανείς. Για ποιο λόγο; Αν και, μοναχοί, κάποιος δεν ακολουθεί το παράδειγμα ενός τέτοιου ατόμου, ωστόσο διαδίδεται καλή φήμη γι' αυτόν - «αυτό το αρσενικό άτομο έχει καλούς φίλους, καλούς συντρόφους, κλίνει προς τους καλούς». Για αυτό ένα τέτοιο άτομο πρέπει να συναναστρέφεται κανείς, πρέπει να συνδέεται κανείς, πρέπει να υπηρετεί κανείς. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τρία άτομα που υπάρχουν στον κόσμο».

«Παρακμάζει ο άνθρωπος που συναναστρέφεται τους κατώτερους, δεν θα παρακμάσει ποτέ αυτός που συναναστρέφεται τους ίσους· υψώνεται γρήγορα αυτός που υποκλίνεται στον ανώτερο, για αυτό να συνδέεσαι με αυτόν που είναι ανώτερός σου». Έβδομη.

8. Η ομιλία για αυτόν που ξεστομίζει βρομίες

28. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τρία άτομα στον κόσμο. Ποιοι τρεις; Αυτός που μιλάει σαν κοπριά, αυτός που μιλάει σαν λουλούδι, αυτός που μιλάει σαν μέλι. Και ποιο, μοναχοί, είναι το άτομο που μιλάει σαν κοπριά; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο έχοντας πάει σε συνέλευση ή σε συγκέντρωση, ή ανάμεσα σε συγγενείς ή ανάμεσα σε συντεχνία ή ανάμεσα στη βασιλική οικογένεια, οδηγημένος ως μάρτυρας και ερωτηθείς - «Έλα, άνθρωπε, πες ό,τι γνωρίζεις», αυτός μη γνωρίζοντας λέει - «γνωρίζω», ή γνωρίζοντας λέει «δεν γνωρίζω», ή μη βλέποντας λέει «βλέπω», ή

βλέποντας λέει «δεν βλέπω»· έτσι για χάρη του εαυτού του ή για χάρη άλλου ή για χάρη κάποιου υλικού κέρδους λέει συνειδητό ψέμα. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το άτομο που μιλάει σαν κοπριά.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το άτομο που μιλάει σαν λουλούδι; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο έχοντας πάει σε συνέλευση ή σε συγκέντρωση, ή ανάμεσα σε συγγενείς ή ανάμεσα σε συντεχνία ή ανάμεσα στη βασιλική οικογένεια, οδηγημένος ως μάρτυρας και ερωτηθείς - «Έλα, άνθρωπε, πες ό,τι κατανοείς», αυτός μη γνωρίζοντας λέει «δεν γνωρίζω», ή γνωρίζοντας λέει «γνωρίζω», ή μη βλέποντας λέει «δεν βλέπω», ή βλέποντας λέει «βλέπω»· έτσι για χάρη του εαυτού του ή για χάρη άλλου ή για χάρη κάποιου υλικού κέρδους δεν λέει συνειδητό ψέμα. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το άτομο που μιλάει σαν λουλούδι.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το άτομο που μιλάει σαν μέλι; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο έχοντας εγκαταλείψει τη σκληρή ομιλία, απέχει από τη σκληρή ομιλία· εκφράζει λόγια που είναι απαλά, ευχάριστα στο αυτί, στοργικά, που πηγαίνουν στην καρδιά, ευγενικά, αρεστά και ευχάριστα στους πολλούς. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το άτομο που μιλάει σαν μέλι. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τρία άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τον τυφλό

29. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τρία άτομα στον κόσμο. Ποιοι τρεις; Ο τυφλός, ο μονόφθαλμος, ο διόφθαλμος. Και ποιο, μοναχοί, είναι το τυφλό άτομο; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο δεν έχει τέτοιο οφθαλμό με τον οποίο είτε θα αποκτούσε πλούτο που δεν έχει αποκτήσει είτε θα έκανε να ευημερήσει ο πλούτος που έχει αποκτήσει· δεν έχει επίσης τέτοιο οφθαλμό με τον οποίο θα γνώριζε τις καλές και τις φαύλες καταστάσεις, θα γνώριζε τις καταστάσεις με σφάλμα και χωρίς σφάλμα, θα γνώριζε τις κατώτερες και τις ανώτερες καταστάσεις, θα γνώριζε τις καταστάσεις που έχουν αντίστοιχα το σκοτεινό και το φωτεινό. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το τυφλό άτομο.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το μονόφθαλμο άτομο; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο έχει τέτοιο οφθαλμό με τον οποίο είτε θα αποκτούσε πλούτο που δεν έχει αποκτήσει είτε θα έκανε να ευημερήσει ο πλούτος που έχει αποκτήσει· δεν έχει όμως τέτοιο οφθαλμό με τον οποίο θα γνώριζε τις καλές και τις φαύλες καταστάσεις, θα γνώριζε τις καταστάσεις με σφάλμα και χωρίς σφάλμα, θα γνώριζε τις κατώτερες και τις ανώτερες καταστάσεις, θα γνώριζε τις καταστάσεις που έχουν αντίστοιχα το σκοτεινό και το φωτεινό. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το μονόφθαλμο άτομο.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το διόφθαλμο άτομο; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο έχει τέτοιο οφθαλμό με τον οποίο είτε θα αποκτούσε πλούτο που δεν έχει αποκτήσει είτε θα έκανε να ευημερήσει ο πλούτος που έχει αποκτήσει· έχει επίσης τέτοιο οφθαλμό με τον οποίο θα γνώριζε τις καλές και τις φαύλες καταστάσεις· θα γνώριζε τις καταστάσεις με σφάλμα και χωρίς σφάλμα, θα γνώριζε τις κατώτερες και τις ανώτερες καταστάσεις, θα γνώριζε τις καταστάσεις που έχουν αντίστοιχα το σκοτεινό και το φωτεινό. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το διόφθαλμο άτομο. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τρία άτομα που υπάρχουν στον κόσμο».

«Ούτε τέτοια πλούτη έχει, ούτε αξιέπαινες πράξεις κάνει·
ήττα και στις δύο περιπτώσεις, του τυφλού με κατεστραμμένο οφθαλμό.

«Ἐπειτα αὐτό το ἄλλο διδάχθηκε, το μονόφθαλμο άτομο·
με δικαιοσύνη και ἀδικία, δόλιος, ἀναζητᾷ πλούτη.

«Με κλοπή και δόλια πράξη, με ψευδολογία και με τα δύο·
εἶναι ἐπιδέξιός στο να συσσωρεύει, ο νεαρός που ἀπολαμβάνει αἰσθησιακές
ἡδονές·
ἀπό ἐδῶ ἀφού πάει στην κόλαση, ο μονόφθαλμος ταλαιπωρεῖται.

«Ο διόφθαλμος ὁμως διδάχθηκε, το ἀριστο ἀρσενικό άτομο·
με πλούτη ἀποκτημένα με δικαιοσύνη, περιουσία ἀποκτημένη με
ἐργατικότητα.

«Δίνει, με ἀριστες σκέψεις, ἄνθρωπος με ἀτάραχο νου·
πηγαίνει σε ἐξαίρετη θέση, ἐκεῖ ὅπου ἀφού πάει δεν θλίβεται.

«Τον τυφλό και τον μονόφθαλμο, ἀπό μακριά ας ἀποφεύγει·
Αλλά να συναναστρέφεται τον διορατικό, τον ἀνώτερο μεταξύ των
ἀνθρώπων». Ἐνατη.

10. Ἡ ομιλία για τον στραμμένο προς τα κάτω

30. «Υπάρχουν, μοναχοί, αὐτά τα τρία άτομα στον κόσμο. Ποιοι τρεις; Το άτομο με ἀναποδογυρισμένη σοφία, το άτομο με σοφία σαν ἀγκαλιά, το άτομο με ευρεία σοφία. Και ποιο, μοναχοί, εἶναι το άτομο με ἀναποδογυρισμένη σοφία; Ἐδῶ, μοναχοί, κάποιο άτομο πηγαινέει συχνά στο μοναστήρι κοντά στους μοναχοὺς για να ἀκούσει τη Διδασκαλία. Σε αὐτόν οι μοναχοί διδάσκουν τη Διδασκαλία που εἶναι καλή στην ἀρχή, καλή στη μέση, καλή στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, και φανερώνουν την ἁγία ζωὴ ολοκληρωμένη και ἀγνή. Αὐτός καθισμένος σε ἐκεῖνο το κάθισμα δεν δίνει προσοχή οὔτε στην ἀρχή ἐκείνης της ομιλίας, οὔτε στη μέση δίνει προσοχή, οὔτε στο τέλος δίνει προσοχή· και ἀφού σηκωθεί ἀπό ἐκεῖνο το κάθισμα δεν δίνει προσοχή οὔτε στην ἀρχή ἐκείνης της ομιλίας, οὔτε στη μέση δίνει προσοχή, οὔτε στο τέλος δίνει προσοχή. Ὅπως, μοναχοί, μια στάμνα ἀναποδογυρισμένη, το νερό που χύνεται ἐκεῖ κυλάει ἔξω, δεν παραμένει· ἀκριβῶς ἔτσι, μοναχοί, ἐδῶ κάποιο άτομο πηγαινέει συχνά στο μοναστήρι κοντά στους μοναχοὺς για να ἀκούσει τη Διδασκαλία. Σε αὐτόν οι μοναχοί διδάσκουν τη Διδασκαλία που εἶναι καλή στην ἀρχή, καλή στη μέση, καλή στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, και φανερώνουν την ἁγία ζωὴ ολοκληρωμένη και ἀγνή. Αὐτός καθισμένος σε ἐκεῖνο το κάθισμα δεν δίνει προσοχή οὔτε στην ἀρχή ἐκείνης της ομιλίας, οὔτε στη μέση δίνει προσοχή, οὔτε στο τέλος δίνει προσοχή· και ἀφού σηκωθεί ἀπό ἐκεῖνο το κάθισμα δεν δίνει προσοχή οὔτε στην ἀρχή ἐκείνης της ομιλίας, οὔτε στη μέση δίνει προσοχή, οὔτε στο τέλος δίνει προσοχή. Αὐτό ονομάζεται, μοναχοί, το άτομο με ἀναποδογυρισμένη σοφία.

«Και ποιο, μοναχοί, εἶναι το άτομο με σοφία σαν ἀγκαλιά; Ἐδῶ, μοναχοί, κάποιο άτομο πηγαινέει συχνά στο μοναστήρι κοντά στους μοναχοὺς για να ἀκούσει τη Διδασκαλία. Σε αὐτόν οι μοναχοί διδάσκουν τη Διδασκαλία που εἶναι καλή στην ἀρχή, καλή στη μέση, καλή στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, και φανερώνουν την ἁγία ζωὴ ολοκληρωμένη και ἀγνή. Αὐτός καθισμένος σε ἐκεῖνο το κάθισμα δίνει προσοχή και στην ἀρχή ἐκείνης της ομιλίας, και στη μέση δίνει προσοχή, και στο τέλος δίνει προσοχή· ἀλλά ἀφού σηκωθεί ἀπό ἐκεῖνο το κάθισμα δεν δίνει προσοχή οὔτε στην ἀρχή ἐκείνης της ομιλίας, οὔτε στη μέση δίνει προσοχή, οὔτε στο τέλος δίνει

προσοχή. Όπως, μοναχοί, στην αγκαλιά ενός ανθρώπου είναι σκορπισμένα διάφορα τρόφιμα - σουσάμι, ρύζι, γλυκά, τζιτζιφιές. Αυτός σηκώνοντας από εκείνο το κάθισμα λόγω λησμοσύνης θα τα σκορπούσε. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο πηγαίνει συχνά στο μοναστήρι κοντά στους μοναχούς για να ακούσει τη Διδασκαλία. Σε αυτόν οι μοναχοί διδάσκουν τη Διδασκαλία που είναι καλή στην αρχή, καλή στη μέση, καλή στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, και φανερώνουν την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή. Αυτός καθισμένος σε εκείνο το κάθισμα δίνει προσοχή και στην αρχή εκείνης της ομιλίας, και στη μέση δίνει προσοχή, και στο τέλος δίνει προσοχή· αλλά αφού σηκωθεί από εκείνο το κάθισμα δεν δίνει προσοχή ούτε στην αρχή εκείνης της ομιλίας, ούτε στη μέση δίνει προσοχή, ούτε στο τέλος δίνει προσοχή. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το άτομο με σοφία σαν αγκαλιά.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το άτομο με ευρεία σοφία; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο πηγαίνει συχνά στο μοναστήρι κοντά στους μοναχούς για να ακούσει τη Διδασκαλία. Σε αυτόν οι μοναχοί διδάσκουν τη Διδασκαλία που είναι καλή στην αρχή, καλή στη μέση, καλή στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, και φανερώνουν την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή. Αυτός καθισμένος σε εκείνο το κάθισμα δίνει προσοχή και στην αρχή εκείνης της ομιλίας, και στη μέση δίνει προσοχή, και στο τέλος δίνει προσοχή· και αφού σηκωθεί από εκείνο το κάθισμα δίνει προσοχή και στην αρχή εκείνης της ομιλίας, και στη μέση δίνει προσοχή, και στο τέλος δίνει προσοχή. Όπως, μοναχοί, μια στάμνα όρθια, το νερό που χύνεται εκεί παραμένει, δεν κυλάει έξω· ακριβώς έτσι, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο πηγαίνει συχνά στο μοναστήρι κοντά στους μοναχούς για να ακούσει τη Διδασκαλία. Σε αυτόν οι μοναχοί διδάσκουν τη Διδασκαλία που είναι καλή στην αρχή, καλή στη μέση, καλή στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, και φανερώνουν την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή. Αυτός καθισμένος σε εκείνο το κάθισμα δίνει προσοχή και στην αρχή εκείνης της ομιλίας, και στη μέση δίνει προσοχή, και στο τέλος δίνει προσοχή· και αφού σηκωθεί από εκείνο το κάθισμα δίνει προσοχή και στην αρχή εκείνης της ομιλίας, και στη μέση δίνει προσοχή, και στο τέλος δίνει προσοχή. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το άτομο με ευρεία σοφία. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τρία άτομα που υπάρχουν στον κόσμο».

«Ο άνθρωπος με ανεστραμμένη σοφία, άφρονas, χωρίς διάκριση· ακόμη κι αν συχνά πηγαίνει κοντά στους μοναχούς.

Την αρχή της ομιλίας και τη μέση, και το τέλος, ένας τέτοιος δεν μπορεί να κατανοήσει, διότι δεν έχει σοφία.

Ο άνθρωπος με σοφία σαν αγκαλιά, ανώτερος από εκείνον λέγεται· ακόμη κι αν συχνά πηγαίνει κοντά στους μοναχούς.

Την αρχή της ομιλίας και τη μέση, και το τέλος, ένας τέτοιος καθισμένος σε εκείνο το κάθισμα, αφού κατανοήσει τη φρασεολογία· όταν σηκωθεί δεν κατανοεί, διότι αυτό που έπιασε το ξεχνά.

Ο άνθρωπος με ευρεία σοφία, ανώτερος από αυτούς λέγεται· ακόμη κι αν συχνά πηγαίνει κοντά στους μοναχούς.

Την αρχή της ομιλίας και τη μέση, και το τέλος, ένας τέτοιος καθισμένος σε εκείνο το κάθισμα, αφού κατανοήσει τη φρασεολογία.

Τη διατηρεί, με άριστες σκέψεις, άνθρωπος με ατάραχο νου· ασκώντας σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, θα μπορούσε να γίνει αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο». Δέκατη.

Το κεφάλαιο Πούγκαλα, τρίτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Σαμίντα, ασθενής, δραστηριότητες, πολύ ωφέλιμοι, και με τον κεραυνό· αυτός που συναναστρέφεται, αποστροφή, αυτός που μιλάει σαν κοπριά, τυφλός και ανεστραμμένος.

4. Το κεφάλαιο για τους θεϊκούς αγγελιοφόρους

1. Η ομιλία σχετικά με τον Βράχμα

31. «Εκείνες οι οικογένειες, μοναχοί, των οποίων τα παιδιά τιμούν τη μητέρα και τον πατέρα στο σπίτι, έχουν τον Βράχμα μαζί τους. Εκείνες οι οικογένειες, μοναχοί, των οποίων τα παιδιά τιμούν τη μητέρα και τον πατέρα στο σπίτι, έχουν τους πρώτους δασκάλους μαζί τους. Εκείνες οι οικογένειες, μοναχοί, των οποίων τα παιδιά τιμούν τη μητέρα και τον πατέρα στο σπίτι, έχουν αυτούς που είναι άξιοι προσφορών μαζί τους. 'Βράχμα', μοναχοί, αυτή είναι ονομασία για τη μητέρα και τον πατέρα. 'Πρώτοι δάσκαλοι', μοναχοί, αυτή είναι ονομασία για τη μητέρα και τον πατέρα. 'Άξιοι προσφορών', μοναχοί, αυτή είναι ονομασία για τη μητέρα και τον πατέρα. Για ποιο λόγο; Πολύ ωφέλιμοι, μοναχοί, είναι οι γονείς για τα παιδιά, είναι αυτοί που τα μεγαλώνουν, που τα τρέφουν, που τους δείχνουν αυτόν τον κόσμο».

«Βράχμα είναι οι γονείς, πρώτοι δάσκαλοι λέγονται· άξιοι προσφορών από τα παιδιά, συμπονετικοί προς τη γενιά.

«Γι' αυτό ο σοφός πρέπει να τους τιμά και να τους σέβεται· με τροφή και με ρόφημα, με ρούχα και με κρεβάτι· με άλειμμα και με λουτρό, και με πλούσιμο των ποδιών.

«Με αυτή την εξυπηρέτηση προς τη μητέρα και τον πατέρα, οι σοφοί· ακριβώς εδώ τον επαινούν, και πεθαίνοντας χαίρεται στον παράδεισο». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον Άναντα

32. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο:

«Θα μπορούσε άραγε, σεβάσμιε κύριε, ένας μοναχός να επιτύχει τέτοια αυτοσυγκέντρωση ώστε σε αυτό το σώμα με συνείδηση να μην υπάρχουν υπολανθάνουσες τάσεις για ταύτιση με το εγώ, για ταύτιση με το δικό μου και για αλαζονεία, και εξωτερικά σε όλα τα αντικείμενα να μην υπάρχουν υπολανθάνουσες τάσεις για ταύτιση με το εγώ, για ταύτιση με το δικό μου και για αλαζονεία· και εκείνη την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας, έχοντας επιτύχει, σε αυτόν που διαμένει δεν υπάρχουν υπολανθάνουσες τάσεις για ταύτιση με

το εγώ, για ταύτιση με το δικό μου και για αλαζονεία, εκείνη την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας, έχοντας επιτύχει, να παραμένει;» «Θα μπορούσε, Άναντα, ένας μοναχός να επιτύχει τέτοια αυτοσυγκέντρωση ώστε σε αυτό το σώμα με συνείδηση να μην υπάρχουν υπολανθάνουσες τάσεις για ταύτιση με το εγώ, για ταύτιση με το δικό μου και για αλαζονεία, και εξωτερικά σε όλα τα αντικείμενα να μην υπάρχουν υπολανθάνουσες τάσεις για ταύτιση με το εγώ, για ταύτιση με το δικό μου και για αλαζονεία· και εκείνη την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας, έχοντας επιτύχει, σε αυτόν που διαμένει δεν υπάρχουν υπολανθάνουσες τάσεις για ταύτιση με το εγώ, για ταύτιση με το δικό μου και για αλαζονεία, εκείνη την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας, έχοντας επιτύχει, να παραμένει».

«Πώς όμως, σεβάσμιε κύριε, θα μπορούσε ένας μοναχός να επιτύχει τέτοια αυτοσυγκέντρωση ώστε σε αυτό το σώμα με συνείδηση να μην υπάρχουν υπολανθάνουσες τάσεις για ταύτιση με το εγώ, για ταύτιση με το δικό μου και για αλαζονεία, και εξωτερικά σε όλα τα αντικείμενα να μην υπάρχουν υπολανθάνουσες τάσεις για ταύτιση με το εγώ, για ταύτιση με το δικό μου και για αλαζονεία· και εκείνη την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας, έχοντας επιτύχει, σε αυτόν που διαμένει δεν υπάρχουν υπολανθάνουσες τάσεις για ταύτιση με το εγώ, για ταύτιση με το δικό μου και για αλαζονεία, εκείνη την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας, έχοντας επιτύχει, να παραμένει;»

«Εδώ, Άναντα, σε έναν μοναχό έρχεται η σκέψη: «Αυτό είναι γαλήνιο, αυτό είναι εξαίσιο, δηλαδή ο κατευνασμός όλων των δραστηριοτήτων, η παραίτηση από όλες τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα». Έτσι λοιπόν, Άναντα, θα μπορούσε ένας μοναχός να επιτύχει τέτοια αυτοσυγκέντρωση ώστε σε αυτό το σώμα με συνείδηση να μην υπάρχουν υπολανθάνουσες τάσεις για ταύτιση με το εγώ, για ταύτιση με το δικό μου και για αλαζονεία, και εξωτερικά σε όλα τα αντικείμενα να μην υπάρχουν υπολανθάνουσες τάσεις για ταύτιση με το εγώ, για ταύτιση με το δικό μου και για αλαζονεία· και εκείνη την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας, έχοντας επιτύχει, σε αυτόν που διαμένει δεν υπάρχουν υπολανθάνουσες τάσεις για ταύτιση με το εγώ, για ταύτιση με το δικό μου και για αλαζονεία, εκείνη την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας, έχοντας επιτύχει, να παραμένει».

«Και αυτό, Άναντα, αναφερόμενος σε τούτο είπα στο Παραγιάνα, στην ερώτηση του Πούννακα:

«Έχοντας γνωρίσει στον κόσμο τα ανώτερα και τα κατώτερα,
αυτός που δεν έχει διαταραχή πουθενά στον κόσμο·
γαλήνιος, χωρίς καπνό, χωρίς θλίψη, χωρίς επιθυμία,
αυτός έχει περάσει πέρα από τη γέννηση και το γήρας, λέω». Δεύτερο.

3. Η ομιλία στον Σαριπούττα

33. Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον σεβάσμιο Σαριπούττα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Εγώ, Σαριπούττα, θα μπορούσα να διδάξω τη Διδασκαλία και συνοπτικά· εγώ, Σαριπούττα, θα μπορούσα να διδάξω τη Διδασκαλία και εκτενώς· εγώ, Σαριπούττα, θα μπορούσα να διδάξω τη Διδασκαλία

και συνοπτικά και εκτενώς· αλλά αυτοί που κατανοούν είναι δυσεύρετοι». «Είναι ο κατάλληλος χρόνος γι' αυτό, Ευλογημένε· είναι ο κατάλληλος χρόνος γι' αυτό, Καλότυχε· ο Ευλογημένος να διδάξει τη Διδασκαλία και συνοπτικά, να διδάξει τη Διδασκαλία και εκτενώς, να διδάξει τη Διδασκαλία και συνοπτικά και εκτενώς. Θα υπάρξουν αυτοί που θα κατανοήσουν τη Διδασκαλία».

«Γι' αυτό, Σαριπούττα, πρέπει να εξασκείστε έτσι: 'σε αυτό το σώμα με συνείδηση δεν θα υπάρχουν υπολανθάνουσες τάσεις για ταύτιση με το εγώ, για ταύτιση με το δικό μου και για αλαζονεία, και εξωτερικά σε όλα τα αντικείμενα δεν θα υπάρχουν υπολανθάνουσες τάσεις για ταύτιση με το εγώ, για ταύτιση με το δικό μου και για αλαζονεία, και εκείνη την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας, έχοντας επιτύχει, σε αυτόν που διαμένει δεν υπάρχουν υπολανθάνουσες τάσεις για ταύτιση με το εγώ, για ταύτιση με το δικό μου και για αλαζονεία, εκείνη την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας, έχοντας επιτύχει, θα διαμένουμε'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, Σαριπούττα.

«Όταν λοιπόν, Σαριπούττα, σε έναν μοναχό σε αυτό το σώμα με συνείδηση δεν υπάρχουν υπολανθάνουσες τάσεις για ταύτιση με το εγώ, για ταύτιση με το δικό μου και για αλαζονεία, και εξωτερικά σε όλα τα αντικείμενα δεν υπάρχουν υπολανθάνουσες τάσεις για ταύτιση με το εγώ, για ταύτιση με το δικό μου και για αλαζονεία, και εκείνη την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας, έχοντας επιτύχει, σε αυτόν που διαμένει δεν υπάρχουν υπολανθάνουσες τάσεις για ταύτιση με το εγώ, για ταύτιση με το δικό μου και για αλαζονεία, εκείνη την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας, έχοντας επιτύχει, διαμένει· αυτός ονομάζεται, Σαριπούττα: 'μοναχός που έκοψε την επιθυμία, απέρριψε τους νοητικούς δεσμούς, μέσω της πλήρους συνειδητοποίησης της αλαζονείας έθεσε τέλος στον πόνο'. Και αυτό, Σαριπούττα, αναφερόμενος σε τούτο είπα στο Παραγιάννα, στην ερώτηση του Ουντάγια:

«Η εγκατάλειψη των ηδονικών αντιλήψεων, και των δυσαρεσκειών και τα δύο· και η απομάκρυνση της νωθρότητας, η αποτροπή της τύψης.

«Εξαγνισμένα από αταραξία και μνήμη, με πρόδρομο τον στοχασμό της Διδασκαλίας· την απολύτρωση μέσω τελικής γνώσης διακηρύσσω, τη διάρρηξη της άγνοιας». Τρίτη.

4. Η ομιλία για την αιτιότητα

34. «Αυτές οι τρεις, μοναχοί, είναι οι πηγές για την προέλευση των πράξεων. Ποια τρία; Η απληστία είναι πηγή για την προέλευση των πράξεων, το μίσος είναι πηγή για την προέλευση των πράξεων, η αυταπάτη είναι πηγή για την προέλευση των πράξεων.

«Όποια, μοναχοί, πράξη διαπράχθηκε από απληστία, γεννήθηκε από απληστία, έχει πηγή την απληστία, έχει προέλευση την απληστία, όπου η ατομική ύπαρξη αυτού εμφανίζεται, εκεί εκείνη η πράξη ωριμάζει. Όπου εκείνη η πράξη ωριμάζει, εκεί αυτός βιώνει το επακόλουθο εκείνης της πράξης, είτε στην παρούσα ζωή είτε κατά την επαναγέννηση είτε σε άλλη περίπτωση.

«Όποια, μοναχοί, πράξη διαπράχθηκε από μίσος, γεννήθηκε από μίσος, έχει πηγή το μίσος, έχει προέλευση το μίσος, όπου η ατομική ύπαρξη αυτού εμφανίζεται, εκεί εκείνη η πράξη ωριμάζει. Όπου εκείνη η πράξη ωριμάζει, εκεί αυτός βιώνει το επακόλουθο εκείνης της πράξης, είτε στην παρούσα ζωή είτε κατά την επαναγέννηση είτε σε άλλη περίπτωση.

«Όποια, μοναχοί, πράξη διαπράχθηκε από αυταπάτη, γεννήθηκε από αυταπάτη, έχει πηγή την αυταπάτη, έχει προέλευση την αυταπάτη, όπου η ατομική ύπαρξη αυτού εμφανίζεται, εκεί εκείνη η πράξη ωριμάζει. Όπου εκείνη η πράξη ωριμάζει, εκεί αυτός βιώνει το επακόλουθο εκείνης της πράξης, είτε στην παρούσα ζωή είτε κατά την επαναγέννηση είτε σε άλλη περίπτωση.

«Όπως, μοναχοί, σπόροι άθραυστοι, μη σάπιοι, μη κατεστραμμένοι από τον άνεμο και τον ήλιο, με ουσία, καλώς αποθηκευμένοι, τοποθετημένοι σε καλό χωράφι, σε καλά επεξεργασμένο έδαφος. Και ο ουρανός θα έστελνε σωστή βροχή. Έτσι λοιπόν εκείνοι, μοναχοί, οι σπόροι θα έφταναν σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, όποια πράξη διαπράχθηκε από απληστία, γεννήθηκε από απληστία, έχει πηγή την απληστία, έχει προέλευση την απληστία, όπου η ατομική ύπαρξη αυτού εμφανίζεται, εκεί εκείνη η πράξη ωριμάζει. Όπου εκείνη η πράξη ωριμάζει, εκεί αυτός βιώνει το επακόλουθο εκείνης της πράξης, είτε στην παρούσα ζωή είτε κατά την επαναγέννηση είτε σε άλλη περίπτωση.

«Όποια πράξη διαπράχθηκε από μίσος... κ.λπ... όποια πράξη διαπράχθηκε από αυταπάτη, γεννήθηκε από αυταπάτη, έχει πηγή την αυταπάτη, έχει προέλευση την αυταπάτη, όπου η ατομική ύπαρξη αυτού εμφανίζεται, εκεί εκείνη η πράξη ωριμάζει. Όπου εκείνη η πράξη ωριμάζει, εκεί αυτός βιώνει το επακόλουθο εκείνης της πράξης, είτε στην παρούσα ζωή είτε κατά την επαναγέννηση είτε σε άλλη περίπτωση. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τρεις πηγές για την προέλευση των πράξεων.

«Αυτές οι τρεις, μοναχοί, είναι οι πηγές για την προέλευση των πράξεων. Ποια τρία; Η μη-απληστία είναι πηγή για την προέλευση των πράξεων, το μη-μίσος είναι πηγή για την προέλευση των πράξεων, η μη αυταπάτη είναι πηγή για την προέλευση των πράξεων.

«Όποια, μοναχοί, πράξη διαπράχθηκε από μη-απληστία, γεννήθηκε από μη-απληστία, έχει πηγή τη μη-απληστία, έχει προέλευση τη μη-απληστία, όταν η απληστία έχει εξαφανιστεί, έτσι εκείνη η πράξη έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον.

«Όποια, μοναχοί, πράξη διαπράχθηκε από μη-μίσος, γεννήθηκε από μη-μίσος, έχει πηγή το μη-μίσος, έχει προέλευση το μη-μίσος, όταν το μίσος έχει εξαφανιστεί, έτσι εκείνη η πράξη έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον.

«Όποια, μοναχοί, πράξη διαπράχθηκε από μη αυταπάτη, γεννήθηκε από μη αυταπάτη, έχει πηγή τη μη αυταπάτη, έχει προέλευση τη μη αυταπάτη, όταν η αυταπάτη έχει εξαφανιστεί, έτσι εκείνη η πράξη έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον.

«Όπως, μοναχοί, σπόροι άθραυστοι, μη σάπιοι, μη κατεστραμμένοι από τον άνεμο και τον ήλιο, με ουσία, καλώς αποθηκευμένοι. Αυτούς ένας άνθρωπος θα τους έκαιγε με φωτιά. Αφού τους έκαιγε με φωτιά, θα τους έκανε στάχτη. Αφού τους έκανε στάχτη, είτε θα τους λίχνιζε σε δυνατό άνεμο είτε θα τους παρέσυρε σε ποτάμι με ορμητικό ρεύμα. Έτσι λοιπόν εκείνοι, μοναχοί, οι σπόροι θα είχαν τις ρίζες τους κομμένες, θα είχαν γίνει σαν κορμός φοίνικα, θα είχαν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, θα είχαν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, όποια πράξη διαπράχθηκε από μη-απληστία, γεννήθηκε από μη-απληστία, έχει πηγή τη μη-απληστία, έχει προέλευση τη μη-απληστία, όταν η απληστία έχει εξαφανιστεί, έτσι εκείνη η πράξη έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον.

«Η πράξη που γίνεται από μη-μίσος... κ.λπ... η πράξη που γίνεται από μη-αυταπάτη, γεννημένη από μη-αυταπάτη, με πηγή τη μη-αυταπάτη, με προέλευση τη μη-αυταπάτη, με την εξαφάνιση της αυταπάτης έτσι εκείνη η πράξη έχει εγκαταλειφθεί... κ.λπ... έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τρεις πηγές για την προέλευση των πράξεων».

«Γεννημένη από απληστία και γεννημένη από μίσος, και γεννημένη από αυταπάτη στον αδαή·
όποια πράξη έγινε από αυτόν, λίγη ή πολλή·
ακριβώς εδώ αυτή πρέπει να βιωθεί, άλλο θεμέλιο δεν υπάρχει.

«Για αυτό την απληστία και το μίσος, και τη γεννημένη από αυταπάτη επίσης ο σοφός·
αναπτύσσοντας την αληθινή γνώση ο μοναχός, ας εγκαταλείψει όλους τους κακότυχους κόσμους». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τον Χάττχακα

35. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Αλαβί, στον δρόμο των αγελάδων, σε ένα άλσος δέντρων σιμσαπά, σε στρώμα από φύλλα. Τότε ο Χατθάκα ο Αλαβάκα, περπατώντας εδώ κι εκεί για περίπατο, είδε τον Ευλογημένο να κάθεται στον δρόμο των αγελάδων, σε ένα άλσος δέντρων σιμσαπά, σε στρώμα από φύλλα. Αφού τον είδε, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Χατθάκα ο Αλαβάκα είπε στον Ευλογημένο: «Μήπως, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος κοιμήθηκε ευτυχισμένος;» «Ναι, πρίγκιπα, κοιμήθηκα ευτυχισμένος. Και μεταξύ εκείνων που κοιμούνται ευτυχισμένοι στον κόσμο, εγώ είμαι ένας από αυτούς».

«Κρύα, σεβάσμιε κύριε, είναι η χειμωνιάτικη νύχτα, είναι η περίοδος των οκτώ ημερών μεταξύ των μηνών, η εποχή της χιονόπτωσης, σκληρό είναι το έδαφος σκαμμένο από τις οπλές των αγελάδων, λεπτό είναι το στρώμα από φύλλα, αραιά είναι τα φύλλα του δέντρου, κρύα είναι τα ώχρινα ρούχα, και κρύος άνεμος από όλες τις κατευθύνσεις φυσάει. Και όμως ο Ευλογημένος λέει έτσι: 'Ναι, πρίγκιπα, κοιμήθηκα ευτυχισμένος. Και μεταξύ εκείνων που κοιμούνται ευτυχισμένοι στον κόσμο, εγώ είμαι ένας από αυτούς'».

«Τότε λοιπόν, πρίγκιπα, θα σε ρωτήσω κάτι σχετικά με αυτό. Όπως σου αρέσει, έτσι να απαντήσεις. Τι νομίζεις, πρίγκιπα, ας υποθέσουμε ότι υπήρχε εδώ ένας οικοδεσπότης ή ο γιος ενός οικοδεσπότη με ένα θολωτό δωμάτιο επιχρισμένο εσωτερικά και εξωτερικά, προστατευμένο από τον άνεμο, με ασφαλισμένο σύρτη, με κλειστά παράθυρα. Σε αυτό υπάρχει ένα ανάκλιντρο στρωμένο με μαύρο μάλλινο κάλυμμα, στρωμένο με λευκό μάλλινο κάλυμμα, στρωμένο με ανθοφόρο μάλλινο κάλυμμα, με εξαίρετο κάλυμμα από δέρμα αντιλόπης, με σκέπαστρο από πάνω, με κόκκινα μαξιλάρια και στις δύο πλευρές· και μια λάμπα με λάδι θα έκαιγε εκεί· και τέσσερις σύζυγοι θα ήταν παρούσες να τον υπηρετούν με ευχάριστο τρόπο. Τι νομίζεις, πρίγκιπα, θα κοιμόταν αυτός ευτυχισμένος ή όχι; Ή πώς το βλέπεις αυτό;» «Θα κοιμόταν ευτυχισμένος, σεβάσμιε κύριε. Και μεταξύ εκείνων που κοιμούνται ευτυχισμένοι στον κόσμο, αυτός είναι ένας από αυτούς».

«Τι νομίζεις, πρίγκιπα, μήπως θα εγείρονταν σε εκείνον τον οικοδεσπότη ή τον γιο του οικοδεσπότη πυρετοί γεννημένοι από λαγνεία, σωματικοί ή νοητικοί, εξαιτίας των οποίων αυτός, καιγόμενος από τους πυρετούς γεννημένους από λαγνεία, θα κοιμόταν δυστυχισμένος;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε».

«Εκείνη η λαγνεία, πρίγκιπα, εξαιτίας της οποίας εκείνος ο οικοδεσπότης ή ο γιος του οικοδεσπότη, καιγόμενος από τους πυρετούς γεννημένους από λαγνεία, θα κοιμόταν δυστυχισμένος, εκείνη η λαγνεία έχει εγκαταλειφθεί από τον Τατχάγκατα, η ρίζα της έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Γι' αυτό κοιμήθηκα ευτυχισμένος».

«Τι νομίζεις, πρίγκιπα, μήπως θα εγείρονταν σε εκείνον τον οικοδεσπότη ή τον γιο του οικοδεσπότη πυρετοί γεννημένοι από μίσος... κ.λπ... πυρετοί γεννημένοι από αυταπάτη, σωματικοί ή νοητικοί, εξαιτίας των οποίων αυτός, καιγόμενος από τους πυρετούς γεννημένους από αυταπάτη, θα κοιμόταν δυστυχισμένος;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε».

«Εκείνη η αυταπάτη, πρίγκιπα, εξαιτίας της οποίας ένας οικοδεσπότης ή ο γιος ενός οικοδεσπότη, καιγόμενος από τον πυρετό που γεννιέται από την αυταπάτη, θα κοιμόταν με δυστυχία - εκείνη η αυταπάτη έχει εγκαταλειφθεί από τον Τατχάγκατα, η ρίζα της έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Για αυτό κοιμήθηκα ευτυχισμένος».

«Πάντα πράγματι κοιμάται ευτυχισμένος ο βραχμάνος που έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα·

αυτός που δεν προσκολλάται στις ηδονές, που έχει γίνει ψυχρός, χωρίς προσκολλήσεις.

Αφού έκοψε όλες τις προσκολλήσεις, αφού απομάκρυνε την αγωνία από την καρδιά·

ο γαλήνιος κοιμάται ευτυχισμένος, έχοντας φτάσει στην ειρήνη του νου».

Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τους θεϊκούς αγγελιοφόρους

36. «Αυτοί οι τρεις, μοναχοί, είναι οι θεϊκοί αγγελιοφόροι. Ποια τρία; Εδώ, μοναχοί, κάποιος συμπεριφέρεται με κακή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με κακή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με κακή νοητική συμπεριφορά. Αυτός, αφού

συμπεριφέρθηκε με κακή σωματική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή λεκτική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή νοητική συμπεριφορά, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Αυτόν, μοναχοί, οι φύλακες της κόλασης, αφού τον πιάσουν από τα δύο χέρια, τον παρουσιάζουν στον βασιλιά Γιάμα - «Αυτός ο άνθρωπος, μεγαλειότατε, είναι ασεβής προς τη μητέρα, ασεβής προς τον πατέρα, ασεβής προς τους ασκητές, ασεβής προς τους βραχμάνους, δεν τιμά τους πρεσβύτερους της οικογένειας. Ας του επιβάλει η μεγαλειότητά σας τιμωρία».

Αυτόν, μοναχοί, ο βασιλιάς Γιάμα ανακρίνει, εξετάζει και νουθετεί σχετικά με τον πρώτο θεϊκό αγγελιοφόρο - «Άνθρωπε, δεν είδες μεταξύ των ανθρώπων τον πρώτο θεϊκό αγγελιοφόρο να εμφανίζεται;» Αυτός λέει τα εξής: «Δεν είδα, σεβάσμιε κύριε».

Αυτόν, μοναχοί, ο βασιλιάς Γιάμα λέει έτσι - «Άνθρωπε, δεν είδες μεταξύ των ανθρώπων γυναίκα ή άνδρα ογδόντα ή ενενήντα ή εκατό ετών από τη γέννηση, γηραιό, κυρτωμένο σαν τη δοκό στέγης, λυγισμένο, στηριζόμενο σε μπαστούνι, τρεμάμενο καθώς περπατάει, άρρωστο, με τη νιότη του χαμένη, με σπασμένα δόντια, με γκρίζα μαλλιά, με αραιά μαλλιά, με φαλακρό κεφάλι, με ρυτίδες, με σώμα γεμάτο κηλίδες;» Αυτός λέει τα εξής: «Είδα, σεβάσμιε κύριε».

Αυτόν, μοναχοί, ο βασιλιάς Γιάμα λέει έτσι - «Άνθρωπε, σε σένα που είσαι νοήμων, μνήμων και ηλικιωμένος, δεν ήρθε αυτή η σκέψη: Κι εγώ πράγματι είμαι υποκείμενος στο γήρας, δεν έχω ξεπεράσει το γήρας· ας κάνω λοιπόν το καλό με το σώμα, την ομιλία και τον νου;» Αυτός λέει τα εξής: «Δεν μπόρεσα, σεβάσμιε κύριε. Ήμουν αμελής, σεβάσμιε κύριε».

Αυτόν, μοναχοί, ο βασιλιάς Γιάμα λέει έτσι - «Άνθρωπε, λόγω της αμέλειάς σου δεν έκανες το καλό με το σώμα, την ομιλία και τον νου. Πράγματι, άνθρωπε, θα σου κάνουν όπως κάνουν στον αμελή. Αυτή όμως η κακόβουλη πράξη σου δεν έγινε ούτε από τη μητέρα, ούτε από τον πατέρα, ούτε από τον αδελφό, ούτε από την αδελφή, ούτε από φίλους και συμβούλους, ούτε από συγγενείς και ομαίμους, ούτε από θεότητες, ούτε από ασκητές και βραχμάνους· από σένα έγινε αυτή η κακόβουλη πράξη, εσύ θα βιώσεις το αποτέλεσμα της».

Αυτόν, μοναχοί, ο βασιλιάς Γιάμα, αφού τον ανέκρινε, τον εξέτασε και τον νουθέτησε σχετικά με τον πρώτο θεϊκό αγγελιοφόρο, τον ανακρίνει, τον εξετάζει και τον νουθετεί σχετικά με τον δεύτερο θεϊκό αγγελιοφόρο - «Άνθρωπε, δεν είδες μεταξύ των ανθρώπων τον δεύτερο θεϊκό αγγελιοφόρο να εμφανίζεται;» Αυτός λέει τα εξής: «Δεν είδα, σεβάσμιε κύριε». Αυτόν, μοναχοί, ο βασιλιάς Γιάμα λέει έτσι - «Άνθρωπε, δεν είδες μεταξύ των ανθρώπων γυναίκα ή άνδρα άρρωστο, που υποφέρει, βαριά ασθενή, ξαπλωμένο στα δικά του ούρα και περιττώματα, βυθισμένο σε αυτά, που σηκώνεται από άλλους και ξαπλώνεται από άλλους;» Αυτός λέει τα εξής: «Είδα, σεβάσμιε κύριε».

Αυτόν, μοναχοί, ο βασιλιάς Γιάμα λέει έτσι - «Άνθρωπε, σε σένα που είσαι νοήμων, μνήμων και ηλικιωμένος, δεν ήρθε αυτή η σκέψη: Κι εγώ πράγματι είμαι υποκείμενος στην ασθένεια, δεν έχω ξεπεράσει την ασθένεια. Ας κάνω λοιπόν το καλό με το σώμα, την ομιλία και τον νου;» Αυτός λέει τα εξής: «Δεν μπόρεσα, σεβάσμιε κύριε. Ήμουν αμελής, σεβάσμιε κύριε».

Αυτόν, μοναχοί, ο βασιλιάς Γιάμα λέει έτσι - «Άνθρωπε, λόγω της αμέλειάς σου δεν έκανες το καλό με το σώμα, την ομιλία και τον νου. Πράγματι, άνθρωπε, θα σου κάνουν όπως κάνουν στον αμελή. Αυτή όμως η κακόβουλη πράξη σου δεν έγινε ούτε από τη μητέρα, ούτε από τον πατέρα, ούτε από τον αδελφό, ούτε από την αδελφή, ούτε από φίλους και συμβούλους, ούτε από συγγενείς και ομαίμους, ούτε από θεότητες, ούτε από ασκητές και βραχμάνους· από σένα έγινε αυτή η κακόβουλη πράξη. Εσύ θα βιώσεις το αποτέλεσμα της».

Αυτόν, μοναχοί, ο βασιλιάς Γιάμα, αφού τον ανέκρινε, τον εξέτασε και τον νουθέτησε σχετικά με τον δεύτερο θεϊκό αγγελιοφόρο, τον ανακρίνει, τον εξετάζει και τον νουθετεί σχετικά με τον τρίτο θεϊκό αγγελιοφόρο - «Άνθρωπε, δεν είδες μεταξύ των ανθρώπων τον τρίτο θεϊκό αγγελιοφόρο να εμφανίζεται;» Αυτός λέει τα εξής: «Δεν είδα, σεβάσμιε κύριε».

Αυτόν, μοναχοί, ο βασιλιάς Γιάμα λέει έτσι - «Άνθρωπε, δεν είδες μεταξύ των ανθρώπων γυναίκα ή άνδρα νεκρό μία ημέρα ή νεκρό δύο ημέρες ή νεκρό τρεις ημέρες, φουσκωμένο, μελανιασμένο, γεμάτο πύον;» Αυτός λέει τα εξής: «Είδα, σεβάσμιε κύριε».

Αυτόν, μοναχοί, ο βασιλιάς Γιάμα λέει έτσι - «Άνθρωπε, σε σένα που είσαι νοήμων, μνήμων και ηλικιωμένος, δεν ήρθε αυτή η σκέψη: Κι εγώ πράγματι είμαι υποκείμενος στον θάνατο, δεν έχω ξεπεράσει τον θάνατο. Ας κάνω λοιπόν το καλό με το σώμα, την ομιλία και τον νου;» Αυτός λέει τα εξής: «Δεν μπόρεσα, σεβάσμιε κύριε. Ήμουν αμελής, σεβάσμιε κύριε».

Αυτόν, μοναχοί, ο βασιλιάς Γιάμα λέει έτσι - «Άνθρωπε, λόγω της αμέλειάς σου δεν έκανες το καλό με το σώμα, την ομιλία και τον νου. Πράγματι, άνθρωπε, θα σου κάνουν όπως κάνουν στον αμελή. Αυτή όμως η κακόβουλη πράξη σου δεν έγινε ούτε από τη μητέρα, ούτε από τον πατέρα, ούτε από τον αδελφό, ούτε από την αδελφή, ούτε από φίλους και συμβούλους, ούτε από συγγενείς και ομαίμους, ούτε από θεότητες, ούτε από ασκητές και βραχμάνους· από σένα έγινε αυτή η κακόβουλη πράξη. Εσύ θα βιώσεις το αποτέλεσμα της».

Αυτόν, μοναχοί, ο βασιλιάς Γιάμα, αφού τον ανέκρινε, τον εξέτασε και τον νουθέτησε σχετικά με τον τρίτο θεϊκό αγγελιοφόρο, σιωπά. Αυτόν, μοναχοί, οι φύλακες της κόλασης του κάνουν το βασανιστήριο που ονομάζεται πενταπλό δέσιμο. Καρφώνουν πυρακτωμένο σιδερένιο καρφί στο χέρι. Καρφώνουν πυρακτωμένο σιδερένιο καρφί στο δεύτερο χέρι. Καρφώνουν πυρακτωμένο σιδερένιο καρφί στο πόδι. Καρφώνουν πυρακτωμένο σιδερένιο καρφί στο δεύτερο πόδι. Καρφώνουν πυρακτωμένο σιδερένιο καρφί στη μέση του στήθους. Αυτός εκεί βιώνει οδυνηρά, έντονα, σκληρά, δριμέα αισθήματα, και δεν πεθαίνει μέχρι να εξαντληθεί εκείνη η κακόβουλη πράξη.

Αυτόν, μοναχοί, οι φύλακες της κόλασης, αφού τον ξαπλώσουν, τον πελεκούν με τσεκούρια. Αυτός εκεί βιώνει οδυνηρά, έντονα, σκληρά, δριμέα αισθήματα, και δεν πεθαίνει μέχρι να εξαντληθεί εκείνη η κακόβουλη πράξη.

Αυτόν, μοναχοί, οι φύλακες της κόλασης, αφού τον πιάσουν με τα πόδια προς τα πάνω και το κεφάλι προς τα κάτω, τον πελεκούν με σκεπάρνια... κ.λπ... αυτόν, μοναχοί, οι φύλακες της κόλασης, αφού τον ζέψουν σε άρμα, τον σέρνουν μπρος και πίσω πάνω σε γη φλεγόμενη, αναμμένη, ολόφωτη... κ.λπ... αυτόν, μοναχοί, οι φύλακες

της κόλασης τον ανεβάζουν και τον κατεβάζουν σε μεγάλο βουνό από αναμμένα κάρβουνα, φλεγόμενο, αναμμένο, ολόφωτο... κ.λπ... αυτόν, μοναχοί, οι φύλακες της κόλασης, αφού τον πιάσουν με τα πόδια προς τα πάνω και το κεφάλι προς τα κάτω, τον ρίχνουν σε πυρακτωμένο χάλκινο καζάνι, φλεγόμενο, αναμμένο, ολόφωτο. Αυτός εκεί, βράζοντας και βγάζοντας αφρό, μια πηγαίνει προς τα πάνω, μια πηγαίνει προς τα κάτω, μια πηγαίνει οριζοντίως. Αυτός εκεί βιώνει οδυνηρά, έντονα, σκληρά, δριμέα αισθήματα, και δεν πεθαίνει μέχρι να εξαντληθεί εκείνη η κακόβουλη πράξη. Αυτόν, μοναχοί, οι φύλακες της κόλασης τον ρίχνουν στη μεγάλη κόλαση. Αυτή όμως, μοναχοί, η μεγάλη κόλαση -

«Τετράγωνη με τέσσερις πόρτες, χωρισμένη σε μέρη και μετρημένη· περιτριγυρισμένη από σιδερένιο τοίχο, σκεπασμένη με σίδηρο.

«Το έδαφός της είναι σιδερένιο, φλεγόμενο, γεμάτο θερμότητα· εκατό γιότζανα ολόγυρα, έχοντας εξαπλωθεί, παραμένει για πάντα».

Κάποτε στο παρελθόν, μοναχοί, στον βασιλιά Γιάμα ήρθε αυτή η σκέψη: «Όσοι, λένε, κύριοι, κάνουν κακόβουλες πράξεις στον κόσμο, σε αυτούς επιβάλλονται τέτοια διάφορα βασανιστήρια. Αχ, μακάρι εγώ να αποκτούσα ανθρώπινη ύπαρξη, και ο Τατχάγκατα να εγειρόταν στον κόσμο, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, και εγώ να υπηρετούσα εκείνον τον Ευλογημένο. Και εκείνος ο Ευλογημένος να μου δίδασκε τη Διδασκαλία, και εγώ να κατανοούσα τη Διδασκαλία εκείνου του Ευλογημένου». Αυτό όμως εγώ, μοναχοί, δεν το λέω επειδή το άκουσα από κάποιον άλλο ασκητή ή βραχμάνο, αλλά, μοναχοί, αυτό ακριβώς που ο ίδιος γνώρισα, ο ίδιος είδα, ο ίδιος κατανόησα, αυτό ακριβώς εγώ λέω».

«Όσοι νέοι, επιπληχθέντες από τους θεϊκούς αγγελιοφόρους, αμελούν· αυτοί οι άνθρωποι θρηνούν για πολύ καιρό, έχοντας φτάσει σε κατώτερη κατηγορία.

Όσοι όμως ενάρετοι άνθρωποι εδώ, από τους θεϊκούς αγγελιοφόρους επιπληχθέντες, δεν αμελούν ποτέ στην ευγενή διδασκαλία.

Βλέποντας τον κίνδυνο στην προσκόλληση, την αιτία της γέννησης και του θανάτου· απελευθερώνονται μέσω της μη προσκόλλησης, στην εξάλειψη της γέννησης και του θανάτου.

Αυτοί επιμελείς, ευτυχισμένοι, κατασβεσμένοι στην παρούσα ζωή· έχοντας υπερβεί κάθε έχθρα και κίνδυνο, ξεπέρασαν κάθε υπαρξιακό πόνο». Έκτο.

7. Η ομιλία για τους τέσσερις μεγάλους βασιλιάδες

37. «Την όγδοη ημέρα, μοναχοί, της δεκαπενθήμερης περιόδου, οι υπουργοί και οι αυλικοί των τεσσάρων μεγάλων βασιλιάδων περιφέρονται σε αυτόν τον κόσμο - 'Μήπως πολλοί άνθρωποι μεταξύ των ανθρώπων είναι ευσεβείς προς τη μητέρα, ευσεβείς προς τον πατέρα, ευσεβείς προς τους ασκητές, ευσεβείς προς τους βραχμάνους, τιμούν τους πρεσβύτερους της οικογένειας, τηρούν την ημέρα τήρησης των κανόνων, αγρυπνούν και κάνουν αξιέπαινες πράξεις;' Τη δέκατη τέταρτη,

μοναχοί, της δεκαπενθήμερης περιόδου, οι γιοι των τεσσάρων μεγάλων βασιλιάδων περιφέρονται σε αυτόν τον κόσμο - 'Μήπως πολλοί άνθρωποι μεταξύ των ανθρώπων είναι ευσεβείς προς τη μητέρα, ευσεβείς προς τον πατέρα, ευσεβείς προς τους ασκητές, ευσεβείς προς τους βραχμάνους, τιμούν τους πρεσβύτερους της οικογένειας, τηρούν την ημέρα τήρησης των κανόνων, αγρυπνούν και κάνουν αξιέπαινες πράξεις;' Εκείνη την ημέρα, μοναχοί, την ημέρα τήρησης των κανόνων, τη δέκατη πέμπτη, οι τέσσερις μεγάλοι βασιλιάδες οι ίδιοι περιφέρονται σε αυτόν τον κόσμο - 'Μήπως πολλοί άνθρωποι μεταξύ των ανθρώπων είναι ευσεβείς προς τη μητέρα, ευσεβείς προς τον πατέρα, ευσεβείς προς τους ασκητές, ευσεβείς προς τους βραχμάνους, τιμούν τους πρεσβύτερους της οικογένειας, τηρούν την ημέρα τήρησης των κανόνων, αγρυπνούν και κάνουν αξιέπαινες πράξεις;»

«Αν, μοναχοί, λίγοι άνθρωποι μεταξύ των ανθρώπων είναι ευσεβείς προς τη μητέρα, ευσεβείς προς τον πατέρα, ευσεβείς προς τους ασκητές, ευσεβείς προς τους βραχμάνους, τιμούν τους πρεσβύτερους της οικογένειας, τηρούν την ημέρα τήρησης των κανόνων, αγρυπνούν και κάνουν αξιέπαινες πράξεις. Αυτό, μοναχοί, οι τέσσερις μεγάλοι βασιλιάδες το αναφέρουν στους θεούς Ταβατίμσα που κάθονται συγκεντρωμένοι στην αίθουσα συνελεύσεων Σουντάμμα - 'Λίγοι πράγματι, αγαπητοί, άνθρωποι μεταξύ των ανθρώπων είναι ευσεβείς προς τη μητέρα, ευσεβείς προς τον πατέρα, ευσεβείς προς τους ασκητές, ευσεβείς προς τους βραχμάνους, τιμούν τους πρεσβύτερους της οικογένειας, τηρούν την ημέρα τήρησης των κανόνων, αγρυπνούν και κάνουν αξιέπαινες πράξεις.' Με αυτό, μοναχοί, οι θεοί Ταβατίμσα είναι δυσареστημένοι - 'Πράγματι, αγαπητοί, οι θεϊκές κατηγορίες θα παρακμάσουν, οι κατηγορίες των τιτάνων θα γεμίσουν.'»

«Αν όμως, μοναχοί, πολλοί άνθρωποι μεταξύ των ανθρώπων είναι ευσεβείς προς τη μητέρα, ευσεβείς προς τον πατέρα, ευσεβείς προς τους ασκητές, ευσεβείς προς τους βραχμάνους, τιμούν τους πρεσβύτερους της οικογένειας, τηρούν την ημέρα τήρησης των κανόνων, αγρυπνούν και κάνουν αξιέπαινες πράξεις. Αυτό, μοναχοί, οι τέσσερις μεγάλοι βασιλιάδες το αναφέρουν στους θεούς Ταβατίμσα που κάθονται συγκεντρωμένοι στην αίθουσα συνελεύσεων Σουντάμμα - 'Πολλοί πράγματι, αγαπητοί, άνθρωποι μεταξύ των ανθρώπων είναι ευσεβείς προς τη μητέρα, ευσεβείς προς τον πατέρα, ευσεβείς προς τους ασκητές, ευσεβείς προς τους βραχμάνους, τιμούν τους πρεσβύτερους της οικογένειας, τηρούν την ημέρα τήρησης των κανόνων, αγρυπνούν και κάνουν αξιέπαινες πράξεις.' Με αυτό, μοναχοί, οι θεοί Ταβατίμσα είναι ικανοποιημένοι - 'Πράγματι, αγαπητοί, οι θεϊκές κατηγορίες θα γεμίσουν, οι κατηγορίες των τιτάνων θα παρακμάσουν.'»

«Κάποτε στο παρελθόν, μοναχοί, ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, καθησυχάζοντας τους Τριάντα Τρεις θεούς, εκείνη τη στιγμή είπε αυτόν τον στίχο:

«Τη δέκατη τέταρτη, τη δέκατη πέμπτη, και την όγδοη της δεκαπενθήμερης περιόδου·
και τη δεκαπενθήμερη περίοδο των θαυμάτων, πλήρως εφοδιασμένη με τα οκτώ μέρη·
την ημέρα τήρησης των κανόνων ας τηρεί, όποιος άνθρωπος είναι σαν εμένα.'

Αυτός ο στίχος όμως, μοναχοί, που ειπώθηκε από τον Σάκκα, τον άρχοντα των θεών, είναι κακά τραγουδημένος και όχι καλά τραγουδημένος, κακά ειπωμένος και όχι καλά ειπωμένος. Για ποιο λόγο; Διότι ο Σάκκα, μοναχοί, ο άρχοντας των θεών, δεν

είναι χωρίς πάθος, δεν είναι χωρίς μίσος, δεν είναι χωρίς αυταπάτη.

Αλλά εκείνος, μοναχοί, ο μοναχός που είναι Άξιος, που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή, που έχει κάνει αυτό που έπρεπε να γίνει, που έχει αποθέσει το φορτίο, που έχει επιτύχει τον δικό του σκοπό, που έχει εξαλείψει πλήρως τους δεσμούς του γίνεσθαι, πλήρως απελευθερωμένος μέσω της τελικής γνώσης, σε αυτόν τον μοναχό, μοναχοί, είναι κατάλληλο να πει:

«Τη δέκατη τέταρτη, τη δέκατη πέμπτη, και την όγδοη της δεκαπενθήμερης περιόδου·
και τη δεκαπενθήμερη περίοδο των θαυμάτων, πλήρως εφοδιασμένη με τα οκτώ μέρη·
την ημέρα τήρησης των κανόνων ας τηρεί, όποιος άνθρωπος είναι σαν εμένα.'

Για ποιο λόγο; Διότι αυτός ο μοναχός, μοναχοί, είναι χωρίς πάθος, χωρίς μίσος, χωρίς αυταπάτη.» Έβδομη.

8. Δεύτερη ομιλία για τους τέσσερις μεγάλους βασιλιάδες

38. «Κάποτε στο παρελθόν, μοναχοί, ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, καθησυχάζοντας τους Τριάντα Τρεις θεούς, εκείνη τη στιγμή είπε αυτόν τον στίχο:

«Τη δέκατη τέταρτη, τη δέκατη πέμπτη, και την όγδοη της δεκαπενθήμερης περιόδου·
και τη δεκαπενθήμερη περίοδο των θαυμάτων, πλήρως εφοδιασμένη με τα οκτώ μέρη·
την ημέρα τήρησης των κανόνων ας τηρεί, όποιος άνθρωπος είναι σαν εμένα.'

Αυτός ο στίχος όμως, μοναχοί, που ειπώθηκε από τον Σάκκα, τον άρχοντα των θεών, είναι κακά τραγουδημένος και όχι καλά τραγουδημένος, κακά ειπωμένος και όχι καλά ειπωμένος. Για ποιο λόγο; Διότι ο Σάκκα, μοναχοί, ο άρχοντας των θεών, δεν είναι απελευθερωμένος από τη γέννηση, από το γήρας, από τον θάνατο, από τις λύπες, από τους θρήνους, από τον πόνο, από τη δυσαρέσκεια, από το άγχος· δεν είναι απελευθερωμένος από τον υπαρξιακό πόνο, λέω.

Αλλά εκείνος, μοναχοί, ο μοναχός που είναι Άξιος, που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή, που έχει κάνει αυτό που έπρεπε να γίνει, που έχει αποθέσει το φορτίο, που έχει επιτύχει τον δικό του σκοπό, που έχει εξαλείψει πλήρως τους δεσμούς του γίνεσθαι, πλήρως απελευθερωμένος μέσω της τελικής γνώσης, σε αυτόν τον μοναχό, μοναχοί, είναι κατάλληλο να πει:

«Τη δέκατη τέταρτη, τη δέκατη πέμπτη, και την όγδοη της δεκαπενθήμερης περιόδου·
και τη δεκαπενθήμερη περίοδο των θαυμάτων, πλήρως εφοδιασμένη με τα οκτώ μέρη·
την ημέρα τήρησης των κανόνων ας τηρεί, όποιος άνθρωπος είναι σαν εμένα.'

Για ποιο λόγο; Διότι αυτός ο μοναχός, μοναχοί, είναι απελευθερωμένος από τη γέννηση, από το γήρας, από τον θάνατο, από τις λύπες, από τους θρήνους, από τον πόνο, από τη δυσαρέσκεια, από το άγχος· είναι απελευθερωμένος από τον υπαρξιακό πόνο, λέω». Όγδοη.

9. Η ομιλία για το λεπτοφυές

39. «Ήμουν λεπτοφυής, μοναχοί, υπέρτατα λεπτοφυής, εξαιρετικά λεπτοφυής. Στην κατοικία του πατέρα μου, μοναχοί, είχαν κατασκευαστεί λιμνούλες. Σε μία, μοναχοί, φυτεύονταν μπλε λωτοί, σε άλλη κόκκινοι λωτοί, σε άλλη λευκοί λωτοί, μόνο για τη δική μου χρήση. Δεν χρησιμοποιούσα, μοναχοί, σανταλόξυλο που δεν ήταν από την Κάσι. Από την Κάσι, μοναχοί, ήταν το τουρμπάνι μου, από την Κάσι ο χιτώνας, από την Κάσι ο εσωτερικός χιτώνας, από την Κάσι ο άνω χιτώνας. Νύχτα και μέρα, μοναχοί, κρατούσαν πάνω μου λευκή ομπρέλα - «Μην τον αγγίξει το κρύο ή η ζέστη ή το χορτάρι ή η σκόνη ή η δροσιά».

Σε μένα, μοναχοί, υπήρχαν τρία παλάτια - ένα για τη χειμερινή εποχή, ένα για τη θερινή εποχή, ένα για τη βροχερή εποχή. Έτσι εγώ, μοναχοί, στο παλάτι της βροχερής εποχής για τέσσερις μήνες της βροχερής εποχής, ψυχαγωγούμενος με μουσικά όργανα χωρίς άνδρες, δεν κατέβαινα από το παλάτι. Όπως, μοναχοί, στις κατοικίες άλλων δίνεται στους δούλους, εργάτες και υπηρέτες ρύζι με φλούδες μαζί με ξινή σούπα, ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, στην κατοικία του πατέρα μου δινόταν στους δούλους, εργάτες και υπηρέτες ρύζι με κρέας.

Σε μένα, μοναχοί, προικισμένο με τέτοια ευημερία και με τέτοια λεπτοφυΐα, ήρθε αυτή η σκέψη: «Ο αδαής κοινός άνθρωπος, ενώ ο ίδιος είναι υποκείμενος στο γήρας, χωρίς να έχει ξεπεράσει το γήρας, βλέποντας κάποιον άλλο γηραιό, στενοχωριέται, ντρέπεται και αηδιάζει, προσπερνώντας τον εαυτό του. Κι εγώ πράγματι είμαι υποκείμενος στο γήρας, δεν έχω ξεπεράσει το γήρας. Αν εγώ, όντας υποκείμενος στο γήρας, χωρίς να έχω ξεπεράσει το γήρας, βλέποντας κάποιον άλλο γηραιό, στενοχωριόμουν, ντρεπόμουν και αηδιάζα, αυτό δεν θα ήταν αρμόζον για μένα». Σε μένα, μοναχοί, έτσι στοχαζόμενο, η ματαιότητα της νεότητας στη νεότητα εγκαταλείφθηκε πλήρως.

Ο αδαής κοινός άνθρωπος, ενώ ο ίδιος είναι υποκείμενος στην ασθένεια, χωρίς να έχει ξεπεράσει την ασθένεια, βλέποντας κάποιον άλλο άρρωστο, στενοχωριέται, ντρέπεται και αηδιάζει, προσπερνώντας τον εαυτό του - «Κι εγώ πράγματι είμαι υποκείμενος στην ασθένεια, δεν έχω ξεπεράσει την ασθένεια. Αν εγώ, όντας υποκείμενος στην ασθένεια, χωρίς να έχω ξεπεράσει την ασθένεια, βλέποντας κάποιον άλλο άρρωστο, στενοχωριόμουν, ντρεπόμουν και αηδιάζα, αυτό δεν θα ήταν αρμόζον για μένα». Σε μένα, μοναχοί, έτσι στοχαζόμενο, η ματαιότητα της υγείας στην υγεία εγκαταλείφθηκε πλήρως.

Ο αδαής κοινός άνθρωπος, ενώ ο ίδιος είναι υποκείμενος στον θάνατο, χωρίς να έχει ξεπεράσει τον θάνατο, βλέποντας κάποιον άλλο νεκρό, στενοχωριέται, ντρέπεται και αηδιάζει, προσπερνώντας τον εαυτό του - «Κι εγώ πράγματι είμαι υποκείμενος στον θάνατο, δεν έχω ξεπεράσει τον θάνατο. Αν εγώ, όντας υποκείμενος στον θάνατο, χωρίς να έχω ξεπεράσει τον θάνατο, βλέποντας κάποιον άλλο νεκρό, στενοχωριόμουν, ντρεπόμουν και αηδιάζα, αυτό δεν θα ήταν αρμόζον για μένα». Σε μένα, μοναχοί, έτσι στοχαζόμενο, η ματαιότητα της ζωής στη ζωή εγκαταλείφθηκε πλήρως».

«Υπάρχουν αυτές οι τρεις ματαιότητες, μοναχοί. Ποιοι τρεις; Ματαιότητα της νεότητας, ματαιότητα της υγείας, ματαιότητα της ζωής. Ο αδαής κοινός άνθρωπος μεθυσμένος από τη ματαιότητα της νεότητας, μοναχοί, συμπεριφέρεται με κακή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με κακή λεκτική συμπεριφορά,

συμπεριφέρεται με κακή νοητική συμπεριφορά. Αυτός, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή σωματική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή λεκτική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή νοητική συμπεριφορά, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Ο αδαής κοινός άνθρωπος μεθυσμένος από τη ματαιότητα της υγείας, μοναχοί... κ.λπ... Ο αδαής κοινός άνθρωπος μεθυσμένος από τη ματαιότητα της ζωής, μοναχοί, συμπεριφέρεται με κακή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με κακή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με κακή νοητική συμπεριφορά. Αυτός, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή σωματική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή λεκτική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή νοητική συμπεριφορά, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση.

«Ή, μοναχοί, ένας μοναχός μεθυσμένος από τη ματαιότητα της νεότητας, αφού απαρνηθεί την εξάσκηση, επιστρέφει σε κατώτερη ζωή. Ή, μοναχοί, ένας μοναχός μεθυσμένος από τη ματαιότητα της υγείας... κ.λπ... ή, μοναχοί, ένας μοναχός μεθυσμένος από τη ματαιότητα της ζωής, αφού απαρνηθεί την εξάσκηση, επιστρέφει σε κατώτερη ζωή».

«Υποκείμενοι στην ασθένεια, υποκείμενοι στο γήρας, και επίσης υποκείμενοι στον θάνατο·

όντας τέτοιοι σύμφωνα με τη φύση τους, οι κοινοί άνθρωποι αηδιάζουν.

«Αν εγώ αηδίαζα αυτό, σε όντα με τέτοια φύση·
αυτό δεν θα ήταν πρόπον για μένα που διαμένω έτσι.

«Εγώ λοιπόν διαμένοντας έτσι, γνωρίζοντας τη Διδασκαλία χωρίς προσκόλληση·
όποιες ματαιότητες υπάρχουν στην υγεία και στη νεότητα και στη ζωή.

«Υπερέβην όλες τις ματαιότητες, βλέποντας την ασφάλεια στην απάρνηση·
σε μένα εγέρθηκε ζήλος, καθώς έβλεπα το Νιμπάνα.

«Δεν είμαι ικανός τώρα να επιδοθώ στις ηδονές·
θα είμαι αμετάκλητος, πορευόμενος προς την άγια ζωή». Ένατη.

10. Η ομιλία για την αυθεντία

40. «Αυτές οι τρεις, μοναχοί, είναι οι αυθεντίες. Ποια τρία; Λαμβάνοντας τον εαυτό ως αυθεντία, λαμβάνοντας τον κόσμο ως αυθεντία, λαμβάνοντας τη Διδασκαλία ως αυθεντία. Και τι, μοναχοί, είναι το λαμβάνοντας τον εαυτό ως αυθεντία; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, έχοντας πάει στο δάσος ή στη βάση ενός δένδρου ή σε μια άδεια οικία, σκέφτεται έτσι: 'Εγώ όμως δεν εγκατέλειψα την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή εξαιτίας του χιτώνα. Ούτε εξαιτίας της προσφερόμενης τροφής, ούτε εξαιτίας του καταλύματος, ούτε εξαιτίας αυτής ή εκείνης της ύπαρξης εγκατέλειψα την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Αλλά είμαι βυθισμένος στη γέννηση, στο γήρας, στον θάνατο, στις λύπες, στους θρήνους, στον πόνο, στη δυσαρέσκεια, στο άγχος, βυθισμένος στον υπαρκτικό πόνο, κυριευμένος από τον υπαρκτικό πόνο. Ίσως να γινόταν γνωστό το τέλος αυτού του ολόκληρου συνόλου

του υπαρξιακού πόνου. Αν εγώ, έχοντας εγκαταλείψει τέτοιου είδους ηδονές, αναχώρησα από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, και αναζητούσα τέτοιου είδους ηδονές ή χειρότερες από εκείνες, αυτό δεν θα ήταν αρμόζον για μένα'. Αυτός σκέφτεται έτσι - 'Η ενεργητικότητά μου θα είναι ξεκινήσιμη χωρίς νωθρότητα, η μνήμη μου θα είναι εφαρμοσμένη χωρίς λήθη, το σώμα μου θα είναι γαλήνιο χωρίς ταραχή, η συνείδησή μου θα είναι αυτοσυγκεντρωμένη και πλήρως εστιασμένη'. Αυτός, κάνοντας τον εαυτό του επικρατών, εγκαταλείπει το φαύλο, αναπτύσσει το καλό, εγκαταλείπει το επιλήψιμο, αναπτύσσει το ανεπίληπτο, διατηρεί τον εαυτό του αγνό. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το λαμβάνοντας τον εαυτό ως αυθεντία.

«Και τι, μοναχοί, είναι το λαμβάνοντας τον κόσμο ως αυθεντία; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, έχοντας πάει στο δάσος ή στη βάση ενός δένδρου ή σε μια άδεια οικία, σκέφτεται έτσι: 'Εγώ όμως δεν εγκατέλειψα την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή εξαιτίας του χιτώννα. Ούτε εξαιτίας της προσφερόμενης τροφής, ούτε εξαιτίας του καταλύματος, ούτε εξαιτίας αυτής ή εκείνης της ύπαρξης εγκατέλειψα την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Αλλά είμαι βυθισμένος στη γέννηση, στο γήρας, στον θάνατο, στις λύπες, στους θρήνους, στον πόνο, στη δυσαρέσκεια, στο άγχος, βυθισμένος στον υπαρξιακό πόνο, κυριευμένος από τον υπαρξιακό πόνο. Ίσως να γινόταν γνωστό το τέλος αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου'. Αν εγώ, έχοντας αναχωρήσει έτσι, σκεπτόμουν ηδονικό λογισμό, ή σκεπτόμουν λογισμό του θυμού, ή σκεπτόμουν λογισμό της βίας, μεγάλη όμως είναι αυτή η κατοικία του κόσμου. Σε αυτή τη μεγάλη κατοικία του κόσμου υπάρχουν ασκητές και βραχμάνοι κάτοχοι υπερφυσικής δύναμης, με θείο οφθαλμό, γνώστες της συνείδησης των άλλων. Αυτοί βλέπουν ακόμη και από μακριά, ενώ όταν είναι κοντά δεν φαίνονται, και με τον νου κατανοούν τη συνείδηση. Κι αυτοί θα με γνώριζαν έτσι - 'Κοιτάξτε, κύριοι, αυτόν τον γιο καλής οικογένειας που με πίστη αναχώρησε από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, ζει αναμειγμένος με κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις'. Υπάρχουν επίσης θεότητες κάτοχοι υπερφυσικής δύναμης, με θείο οφθαλμό, γνώστριες της συνείδησης των άλλων. Αυτές βλέπουν ακόμη και από μακριά, ενώ όταν είναι κοντά δεν φαίνονται, και με τον νου γνωρίζουν τη συνείδηση. Κι αυτές θα με γνώριζαν έτσι - 'Κοιτάξτε, κύριοι, αυτόν τον γιο καλής οικογένειας που με πίστη αναχώρησε από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, ζει αναμειγμένος με κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις'. Αυτός σκέφτεται έτσι - 'Η ενεργητικότητά μου θα είναι ξεκινήσιμη χωρίς νωθρότητα, η μνήμη μου θα είναι εφαρμοσμένη χωρίς λήθη, το σώμα μου θα είναι γαλήνιο χωρίς ταραχή, η συνείδησή μου θα είναι αυτοσυγκεντρωμένη και πλήρως εστιασμένη'. Αυτός, κάνοντας τον κόσμο επικρατών, εγκαταλείπει το φαύλο, αναπτύσσει το καλό, εγκαταλείπει το επιλήψιμο, αναπτύσσει το ανεπίληπτο, διατηρεί τον εαυτό του αγνό. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το λαμβάνοντας τον κόσμο ως αυθεντία.

«Και τι, μοναχοί, είναι η επικράτηση της Διδασκαλίας; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, έχοντας πάει στο δάσος ή στη βάση ενός δένδρου ή σε μια άδεια οικία, σκέφτεται έτσι: 'Εγώ όμως δεν εγκατέλειψα την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή εξαιτίας του χιτώννα. Ούτε εξαιτίας της προσφερόμενης τροφής, ούτε εξαιτίας του καταλύματος, ούτε εξαιτίας αυτής ή εκείνης της ύπαρξης εγκατέλειψα την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Αλλά είμαι βυθισμένος στη γέννηση, στο γήρας, στον θάνατο, στις λύπες, στους θρήνους, στον πόνο, στη δυσαρέσκεια, στο άγχος, βυθισμένος στον υπαρξιακό πόνο, κυριευμένος από τον υπαρξιακό πόνο. Ίσως να γινόταν γνωστό το τέλος αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου. 'Η

Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από τον Ευλογημένο, ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική, προσκαλώντας κάποιον να έλθει και να δει, οδηγώντας εμπρός, κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες'. Υπάρχουν όμως σύντροφοί μου στην άγια ζωή που διαμένουν γνωρίζοντας και βλέποντας. Αν εγώ, έχοντας αναχωρήσει σε μια τόσο καλά διδαγμένη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή, διέμενα οκνηρός και αμελής, αυτό δεν θα ήταν αρμόζον για μένα'. Αυτός σκέφτεται έτσι - 'Η ενεργητικότητά μου θα είναι ξεκινήσιμη χωρίς νωθρότητα, η μνήμη μου θα είναι εφαρμοσμένη χωρίς λήθη, το σώμα μου θα είναι γαλήνιο χωρίς ταραχή, η συνείδησή μου θα είναι αυτοσυγκεντρωμένη και πλήρως εστιασμένη'. Αυτός, λαμβάνοντας τη Διδασκαλία ως αυθεντία, εγκαταλείπει το φαύλο, αναπτύσσει το καλό, εγκαταλείπει το επιλήψιμο, αναπτύσσει το ανεπείληπτο, διατηρεί τον εαυτό του αγνό. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η επικράτηση της Διδασκαλίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τρεις επικρατήσεις».

«Δεν υπάρχει απόκρυφο μέρος στον κόσμο, για αυτόν που κάνει κακόβουλη πράξη·

ο εαυτός σου, άνθρωπε, γνωρίζει, αν είναι αλήθεια ή ψέμα.

«Πράγματι, αγαπητέ μάρτυρα του καλού, περιφρονείς τον εαυτό σου· εσύ που κρύβεις τον εαυτό σου, ενώ υπάρχει κακό μέσα σου.

«Βλέπουν οι θεοί και οι Τατχάγκατα, τον αδαή που συμπεριφέρεται άδικα στον κόσμο· γι' αυτό αυτός που λαμβάνει τον εαυτό του ως αυθεντία, και αυτός που λαμβάνει τον κόσμο ως αυθεντία, συνετός και διαλογιστής.

«Και αυτός που λαμβάνει τη Διδασκαλία ως αυθεντία, ακολουθώντας τη συμφωνούσα διδασκαλία, δεν παρακμάζει ο σοφός με σταθερή προσπάθεια· καταβάλλοντας τον Μάρα, υπερβαίνοντας τον θάνατο, και αυτός που με επίμονη προσπάθεια άγγιξε την εξάλειψη της γέννησης· αυτός ο τέτοιος γνώστης του κόσμου, ο σοφός, ο σοφός που δεν ταυτίζεται με τίποτα σε όλα τα φαινόμενα». Δέκατη.

Το κεφάλαιο Ντεβαντούτα, τέταρτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Ο Βράχμα, ο Άναντα, ο Σαριπούττα, η πηγή και με τον Χάττχακα· οι αγγελιαφόροι, δύο και οι βασιλιάδες, με τον λεπτοφυή και την κυριαρχία.

5. Το μικρό κεφάλαιο

1. Η ομιλία για την παρουσία

41. «Με την παρουσία τριών, μοναχοί, ένας πιστός γιος καλής οικογένειας παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη. Ποια τρία; Με την παρουσία πίστης, μοναχοί, ένας πιστός γιος καλής οικογένειας παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη. Με την παρουσία προσφοράς, μοναχοί, ένας πιστός γιος καλής οικογένειας παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη. Με την παρουσία αυτών που είναι άξιοι προσφορών, μοναχοί, ένας πιστός

γιος καλής οικογένειας παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη. Με την παρουσία αυτών των τριών, μοναχοί, ένας πιστός γιος καλής οικογένειας παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τις τρεις καταστάσεις

42. «Με τρεις θέσεις, μοναχοί, ο πιστός και ευλαβής πρέπει να γίνει γνωστός. Με ποιες τρεις; Επιθυμεί να δει τους ηθικούς, επιθυμεί να ακούσει την Άριστη Διδασκαλία, κατοικεί εντός οικίας με νου απαλλαγμένο από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, γενναιόδωρος, με καθαρά χέρια, χαρούμενος στην αποδέσμευση, άξιος να ζητηθεί, χαρούμενος στη δωρεά και τη διανομή. Με αυτές τις τρεις θέσεις, μοναχοί, ο πιστός και ευλαβής πρέπει να γίνει γνωστός».

«Επιθυμεί να δει τους ηθικούς, ποθεί να ακούσει την Άριστη Διδασκαλία· απομακρύνει τον ρύπο της τσιγκουνιάς, αυτός πράγματι ονομάζεται πιστός». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τους λόγους

43. «Βλέποντας τρεις λόγους, μοναχοί, είναι σωστό να διδάσκει κανείς τη Διδασκαλία στους άλλους. Ποιοι τρεις; Όποιος διδάσκει τη Διδασκαλία, αυτός βιώνει το νόημα και βιώνει τη Διδασκαλία. Όποιος ακούει τη Διδασκαλία, αυτός βιώνει το νόημα και βιώνει τη Διδασκαλία. Και όποιος διδάσκει τη Διδασκαλία και όποιος ακούει τη Διδασκαλία, και οι δύο βιώνουν το νόημα και βιώνουν τη Διδασκαλία. Βλέποντας αυτούς τους τρεις λόγους, μοναχοί, είναι σωστό να διδάσκει κανείς τη Διδασκαλία στους άλλους». Τρίτη.

4. Η ομιλία για την εμφάνιση της συζήτησης

44. «Με τρεις θέσεις, μοναχοί, η συζήτηση ρέει συνεχώς. Με ποιες τρεις; Όποιος διδάσκει τη Διδασκαλία, αυτός βιώνει το νόημα και βιώνει τη Διδασκαλία. Όποιος ακούει τη Διδασκαλία, αυτός βιώνει το νόημα και βιώνει τη Διδασκαλία. Και όποιος διδάσκει τη Διδασκαλία και όποιος ακούει τη Διδασκαλία, και οι δύο βιώνουν το νόημα και βιώνουν τη Διδασκαλία. Με αυτές τις τρεις θέσεις, μοναχοί, η συζήτηση ρέει συνεχώς». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τον σοφό

45. «Αυτά τα τρία, μοναχοί, είναι θεσπισμένα από τους σοφούς, θεσπισμένα από τα ενάρετα άτομα. Ποια τρία; Η δωρεά, μοναχοί, είναι θεσπισμένη από τους σοφούς, θεσπισμένη από τα ενάρετα άτομα. Η αναχώρηση, μοναχοί, είναι θεσπισμένη από τους σοφούς, θεσπισμένη από τα ενάρετα άτομα. Η υπηρεσία προς τους γονείς, μοναχοί, είναι θεσπισμένη από τους σοφούς, θεσπισμένη από τα ενάρετα άτομα. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τρία θεσπισμένα από τους σοφούς, θεσπισμένα από τα ενάρετα άτομα».

«Η δωρεά θεσπίστηκε από τους αγαθούς, η αβλάβεια, ο αυτοέλεγχος, το δάμασμα·
η υπηρεσία προς τους γονείς, των ειρηνικών, των ασκούμενων στην άγια ζωή.

Αυτές είναι οι θέσεις των αγαθών, τις οποίες θα ακολουθούσε ο σοφός·

ο ευγενής, τέλειος στην ενόραση, αυτός φτάνει στον ευδαίμονα κόσμο». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τον ενάρτετο

46. «Όταν, μοναχοί, ηθικοί αναχωρητές διαμένουν εξαρτώμενοι από κάποιο χωριό ή κωμόπολη. Εκεί οι άνθρωποι παράγουν πολλή αξιέπαινη πράξη με τρεις τρόπους. Με ποιες τρεις; Με το σώμα, την ομιλία, τον νου. Όταν, μοναχοί, ηθικοί αναχωρητές διαμένουν εξαρτώμενοι από κάποιο χωριό ή κωμόπολη. Εκεί οι άνθρωποι παράγουν πολλή αξιέπαινη πράξη με αυτούς τους τρεις τρόπους». Έκτο.

7. Η ομιλία για τα χαρακτηριστικά του συνθηκοκρατημένου

47. «Αυτά τα τρία, μοναχοί, είναι τα χαρακτηριστικά του συνθηκοκρατημένου φαινομένου. Ποια τρία; Η έγερση γίνεται γνωστή, η παρακμή γίνεται γνωστή, η μεταβολή κατά τη διάρκεια γίνεται γνωστή. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τρία χαρακτηριστικά του συνθηκοκρατημένου φαινομένου». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τα χαρακτηριστικά του μη συνθηκοκρατημένου

48. «Αυτά τα τρία, μοναχοί, είναι τα χαρακτηριστικά του μη συνθηκοκρατημένου. Ποια τρία; Η έγερση δεν γίνεται γνωστή, η παρακμή δεν γίνεται γνωστή, η μεταβολή κατά τη διάρκεια δεν γίνεται γνωστή. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τρία χαρακτηριστικά του μη συνθηκοκρατημένου». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τον βασιλιά των βουνών

49. «Στηριζόμενα στα Ιμαλάια, μοναχοί, τον βασιλιά των βουνών, τα μεγάλα δέντρα σάλα αυξάνονται με τρεις αυξήσεις. Ποιες τρεις; Αυξάνονται σε κλαδιά, φύλλα και φύλλωμα, αυξάνονται σε φλοιό και εξωτερικό στρώμα, αυξάνονται σε εγκάρδιο ξύλο και ουσία. Στηριζόμενα στα Ιμαλάια, μοναχοί, τον βασιλιά των βουνών, τα μεγάλα δέντρα σάλα αυξάνονται με αυτές τις τρεις αυξήσεις.

«Ακριβώς έτσι, μοναχοί, στηριζόμενοι σε έναν πιστό αρχηγό οικογένειας, οι άνθρωποι του σπιτιού αυξάνονται με τρεις αυξήσεις. Ποιες τρεις; Αυξάνονται στην πίστη, αυξάνονται στην ηθική, αυξάνονται στη σοφία. Στηριζόμενοι σε έναν πιστό αρχηγό οικογένειας, μοναχοί, οι άνθρωποι του σπιτιού αυξάνονται με αυτές τις τρεις αυξήσεις».

«Όπως ακριβώς ένα πέτρινο βουνό, σε ένα μεγάλο δάσος στην ερημιά·
Στηριζόμενα σε αυτό τα δέντρα, αυξάνονται αυτοί οι άρχοντες του δάσους.

«Ακριβώς έτσι, εδώ, στηριζόμενοι σε έναν τέλειο στην ηθική, πιστό αρχηγό οικογένειας·

Αυξάνονται γιοι και σύζυγοι και συγγενείς·

Υπουργοί και ομάδες συγγενών, και όσοι ζουν εξαρτώμενοι από αυτόν.

«Αυτοί βλέποντας την ηθική εκείνου του ηθικού, τη γενναιοδωρία και τις καλές συμπεριφορές·

Οι διορατικοί μιμούνται για το δικό τους όφελος.

«Αφού ασκήσουν εδώ τη Διδασκαλία, την οδό που οδηγεί σε καλό προορισμό·

Χαρούμενοι στον κόσμο των θεών, απολαμβάνουν αυτοί που επιθυμούν τις ηδονές». Ένατη.

10. Η ομιλία για την καταβολή ενεργητικής προσπάθειας

50. «Με τρεις θέσεις, μοναχοί, πρέπει να υπάρχει θερμή προσπάθεια. Με ποιες τρεις; Για τη μη-έγερση των μη εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων πρέπει να υπάρχει θερμή προσπάθεια, για την έγερση των μη εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων πρέπει να υπάρχει θερμή προσπάθεια, για την υπομονή στα εγερμένα σωματικά αισθήματα που είναι οδυνηρά, έντονα, σκληρά, δριμέα, δυσάρεστα, αηδή και απειλητικά για τη ζωή πρέπει να υπάρχει θερμή προσπάθεια. Με αυτές τις τρεις θέσεις, μοναχοί, πρέπει να υπάρχει θερμή προσπάθεια.

«Όταν λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός καταβάλλει θερμή προσπάθεια για τη μη-έγερση των μη εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων, καταβάλλει θερμή προσπάθεια για την έγερση των μη εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων, καταβάλλει θερμή προσπάθεια για την υπομονή στα εγερμένα σωματικά αισθήματα που είναι οδυνηρά, έντονα, σκληρά, δριμέα, δυσάρεστα, αηδή και απειλητικά για τη ζωή. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, μοναχός ενεργητικός, συνετός, μνήμων, ορθά για το τέλος του υπαρξιακού πόνου». Δέκατη.

11. Η ομιλία για τον μεγάλο ληστή

51. «Ένας μεγάλος ληστής, μοναχοί, προικισμένος με τρεις ιδιότητες διαρρηγνύει τοίχους, αρπάζει λεία, ληστεύει σπίτια, στήνει ενέδρες στους δρόμους. Με ποιες τρεις; Εδώ, μοναχοί, ο μεγάλος ληστής βασίζεται σε ανώμαλο έδαφος και βασίζεται σε πυκνή βλάστηση και βασίζεται σε ισχυρούς. Και πώς, μοναχοί, ο μεγάλος ληστής βασίζεται σε ανώμαλο έδαφος; Εδώ, μοναχοί, ο μεγάλος ληστής βασίζεται σε δυσπρόσιτα μέρη ποταμών ή σε ανώμαλα βουνά. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ο μεγάλος ληστής βασίζεται σε ανώμαλο έδαφος.

«Και πώς, μοναχοί, ο μεγάλος ληστής βασίζεται σε πυκνή βλάστηση; Εδώ, μοναχοί, ο μεγάλος ληστής βασίζεται σε πυκνά χόρτα ή σε πυκνά δέντρα ή σε αδιαπέραστη βλάστηση ή σε μεγάλο δασικό άλσος. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ο μεγάλος ληστής βασίζεται σε πυκνή βλάστηση.

«Και πώς, μοναχοί, ο μεγάλος ληστής βασίζεται σε ισχυρούς; Εδώ, μοναχοί, ο μεγάλος ληστής βασίζεται σε βασιλιάδες ή σε βασιλικούς υπουργούς. Αυτός σκέφτεται: 'Αν κάποιος μου πει κάτι, αυτοί οι βασιλιάδες μου ή οι βασιλικοί υπουργοί θα μιλήσουν υπέρ μου για προστασία'. Αν κάποιος του πει κάτι, εκείνοι οι βασιλιάδες ή οι βασιλικοί υπουργοί μιλούν υπέρ του για προστασία. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ο μεγάλος ληστής βασίζεται σε ισχυρούς. Αυτός, μοναχοί, ο μεγάλος ληστής προικισμένος με τρεις ιδιότητες διαρρηγνύει τοίχους, αρπάζει λεία, ληστεύει σπίτια, στήνει ενέδρες στους δρόμους.

«Ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας κακόβουλος μοναχός προικισμένος με τρεις ιδιότητες διατηρεί τον εαυτό του πληγωμένο και βλαμμένο, και έχει σφάλμα και είναι επικρίσιμος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιόμεμπτη πράξη. Με ποιες τρεις; Εδώ, μοναχοί, ο κακόβουλος μοναχός βασίζεται σε ανωμαλία και βασίζεται σε πυκνή βλάστηση και βασίζεται σε ισχυρούς.

«Και πώς, μοναχοί, ο κακόβουλος μοναχός βασίζεται σε ανωμαλία; Εδώ, μοναχοί, ο

κακόβουλος μοναχός διακατέχεται από άνομη σωματική πράξη, διακατέχεται από άνομη λεκτική πράξη, διακατέχεται από άνομη νοητική πράξη. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ο κακόβουλος μοναχός βασίζεται σε ανωμαλία.

«Και πώς, μοναχοί, ο κακόβουλος μοναχός βασίζεται σε πυκνή βλάστηση; Εδώ, μοναχοί, ο κακόβουλος μοναχός έχει λανθασμένες απόψεις, διακατέχεται από ακραία άποψη. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ο κακόβουλος μοναχός βασίζεται σε πυκνή βλάστηση.

«Και πώς, μοναχοί, ο κακόβουλος μοναχός βασίζεται σε ισχυρούς; Εδώ, μοναχοί, ο κακόβουλος μοναχός βασίζεται σε βασιλιάδες ή σε βασιλικούς υπουργούς. Αυτός σκέφτεται: 'Αν κάποιος μου πει κάτι, αυτοί οι βασιλιάδες μου ή οι βασιλικοί υπουργοί θα μιλήσουν υπέρ μου για προστασία'. Αν κάποιος του πει κάτι, εκείνοι οι βασιλιάδες ή οι βασιλικοί υπουργοί μιλούν υπέρ του για προστασία. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ο κακόβουλος μοναχός βασίζεται σε ισχυρούς. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ο κακόβουλος μοναχός διατηρεί τον εαυτό του πληγωμένο και βλαμμένο, και έχει σφάλμα και είναι επικρίσιμος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιόμεμπτη πράξη». Ενδέκατη.

Το μικρό κεφάλαιο, πέμπτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Πρόσωπο με πρόσωπο, θέση και σκοπός, συμπεριφορά, σοφός, ηθικός·
Συνθηκοκρατημένο, βουνό και ζέστη, μεγάλος κλέφτης - έντεκα.

Τα πρώτα πενήντα ολοκληρώθηκαν.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών. 03. Το βιβλίο των τριών. 1. Η πρώτη πεντηκοντάδα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org